

Gombos János
ÉNEKESKÖNYV

ISTENT DICSŐITŐ

MAGASZTALÁSOK

ÉS

ESEDEZÉSEK

AZ UNITÁRIUSOK HASZNÁLATÁRA

HATODIK KIADÁS

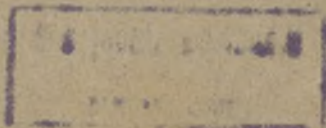

KOLOZSVÁRT.

NYOMATOTT GÁMÁN JÁNOS ÖRÖKÖSE KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

1913

527.953

ISTENT DICSÓÍTÓ
MAGASZTALÁSOK
ÉS
ESEDEZÉSEK.

Zsolt. CL. v. 6.

Minden lélek dicsérje az Urat.

Jegyzés. Ez az Énekeskönyv csak az 1837-ik évben kiadott és akkor jelentékenyen megújított Énekeskönyvre való tekintettel van hatodik kiadásnak jelezve, mert az unitárius egyház megalapítása óta már tizenegyedik kiadás. Több énekdarab van még ebben az Énekeskönyvben is az 1570 táján szerkesztett Énekeskönyvből.

Reggeli imádság.

Szentséges Isten! gondviselő mennyei Atyám! ki nem egyéb, mint tiszta szeretet és kegyelem vagy. Látom, azt tanítja nekem Idvezítőm szent vallása, hogy „az Isten szeretet“ s azon boldogító vallás nekem azt is parancsolja: „Szeressed az Istent teljes szivedből és minden erődből — szeressed felebarátodat, mint te magadat.“ — Ezen szent parancsolat szerint mily nagy örömet érzének lelkemben ez egész napon is, ha a szeretet lelke vezérelne engem. Mily sok csekély sérelmet, haragot, boszúállást, megvetést, kevélységet, magabizottságot, fősévényt és minden egyéb vétket kerültethet el velem az a fontos gondolat, hogy az „Isten szeretet, és én a szeretet Istenének szerető gyermeke lenni törekedjem.“ Mily sok hasznos feltételre, munkásságra, alázatosságra, mértékletességre, örömré, adakozásra, megbocsátásra, s annyi csekélyszerű sérelmek fel nem vételére serkenthet engem az a gondolat, „hogy szent lehessenek, mint szent az én mennyei Atyám“, és mily hathatós ösztönt adhat szívembe az a kegyes feltétel, hogy a te szent fiadnak

Jézusnak szent példáját és ártatlan életét követhessem. Ezekért könyörgök tenéked, kegyelmes Atyám! a napnak legelső fényében is. Esedezem egyszersmind minden rokonimért, felebarátimért, hazámért és királyomért, szegényekért, szenvedőkért, árvákért, özvegyekért, jóakaróimért és ellenségeimért. Atyám! halld meg szerető gyermeked esedezését.

Ámen.

Esteli imádság.

Örök Isten! egyetlen egy legtökéletesebb Fel-ség! ki változást soha nem szenvedsz természeteden, de te rajtad kívül minden teremtmény a napok változásai alá rekesztetett. Mi is, halandó emberek, egyéb változásink mellett, minden nap utolsó óráinkra sietünk. Szomorú gondolat volna az előttünk, ha ama szent remény nem táplálna minket, hogy majd életünk utolsó éjszakája után jő fel minékünk boldogabb élet hajnala, melyen felserkent minket az élet Ura az örök boldogság soha le nem menő nappalára. E vigasztaló gondolat erőt ad nekünk hamar lemenő napjaink terheinek hordozására. Oh mily sok nyugtalanságban áll nekünk csak egy estéjére szállott nap is. Valóban, csak annak lehet kielégítő öröme a nap lementén, akinek szive tiszta, lelkiismerete csendes, aki sok jót tett a szenvedő emberiséggel, és minden kötelességét, ha szintén

legkisebb volt is az, tehetsége szerint betöltötte, aki tisztelte az Istent és benne megnyugodott, aki szeretete felebarátját és senkit akarva ellenségévé nem tett. Csendesen terjeszti ki az ilyenre nyugtató fátyolát a hives éjszaka, vele nyugszik a csendes lelkiismeret, az Ur vigyáz nyugalmára. Boldog jutalma a tiszta léleknek! Szent Atyám! édes Istenem! e kincset engedd nekem birni, s e nyugtató jutalommal áldj meg engem ez éjen is az én rokonnaimmal, szerettimmal s minden hozzám tartozókkal együtt. Jézusom szent nevében esedezem, hallgass meg engem!

Ámen.

Templomba menéskori imádság.

Szent Atyám! kegyelmes Istenem! hálát adok neked, hogy időt s módot engedél szent házában mostan megjelennem. Engedd éreznem és megfontolnom, mely szent és lelket vigasztaló hajlékba léptem be. Az egész természet ugyan a te véghetetlen dicsőséged hajléka és temploma, és az egeknek egei is téged be nem foghatnak; de mégis mily szent érzetre buzdít engem az a megható gondolat, hogy itt, e szent helyen, a világ zajátói mintegy külön válva, azokkal együtt, kiket szeretek, kiket vérség, rokonság és vallás s polgári egyeség szent kötelei fűznek hozzám, azokkal, mondom, együtt imádkozhatlak és tisztelhetlek. Szent Atyám!

kegyelmes Istenem! számlálj engem is azon tehozzád hív lelkek közé, kik téged szeretnek, imádnak s benned bíznak szívvel, lélekkel. Atyám! hallgasd meg esedezésemet. Amen.

Más imádság templomba menéskor.

Beléptem, édes mennyei szent Atyám! imádsod szent hajlékába; szenteld meg lelkemnek minden gondolatát, szívemnek minden érzését, nyelvemnek téged magasztaló, hálaadó és esedező szavát, hogy imádsom Felségedhez méltó lehessen. Amen.

Templomból kimenéskor.

Kegyelemnek szent Atyja! Im előtted nyitva áll szívem, lelkem, minden gondolatimmal és érzéseimmal együtt. Szenteld meg ezeket e mai nap további folyamatjában is. Szentelj meg mindenütt és mindenben, benn az én hajlékomban, künn az én hajlékomon kívül. Amen.

ÉNEKEK

rendje és foglalatja.

Isteni dicséretetek.

- I. Invocatiók. Bemenetelkor és szent ige olvasás előtt.
- II. Vasárnapi magasztalások és esedezések.
- III. Hétköznapi magasztalások és esedezések. Reggel és este.
- IV. Töredelmes (poenitentialis) esedezések.

Ünnepi isteni dicséretetek.

- I. Adventi vasárnapokon.
- II. Karácsonyi magasztalások és esedezések.
- III. Új-esztendei magasztalások és esedezések.
- IV. Húsvét előtti heteken. Vasárnap.
- V. Nagy-pénteken.
- VI. Húsvéti magasztalások és esedezések.
- VII. Áldozó-csütörtökön.
- VIII. Pünkösti magasztalások és esedezések.
- IX. Úrvacsorai magasztalások és esedezések.

Különös alkalmi isteni dicséretetek.

- I. Közönséges gyűlési magasztalás és esedezés.
- II. Templom-szenteléskor.
- III. Pap-szenteléskor.
- IV. Had- és inségkori esedezés.
- V. Betegségben esedezés.
- VI. Csapások idején.
- VII. Hála áldásos esőért. Áldás bőv termésért.
Tavaszi öröm.
- VIII. Új házaspárok megáldása.
- IX. Hazáért és királyért.
- X. Hitben való állhatatosságért.
- XI. Vallástétel a hitről. (Konfirmációkor.)
- XII. Utazók éneke.
- XIII. Őszi úrvacsora-osztás vasárnapjára.
- XIV. A háromszázados ünnepélyekre készült hymnusok.
- XV. Berekesztő magasztalások.

Jegyzés. Az énekek előtt ezen jegyek „ „ közé zárt sorok, azon énekek hasonló dallamára utasítanak. A mely énekek előtt ilyen sorok nincsenek, azoknak tulajdon dallamuk van.

ISTENI DICSÉRETEK.

I.

INVOCATIOK.

Bemenetelkor.

XLIII. Zsoltár 4. verse.

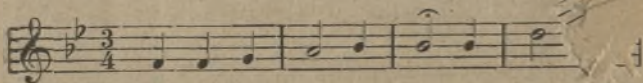
Isten szent házába bémegyek,
Az én Uram elejébe,
A ki öröme én szívemnek.
Vigasztásban néked éneklek,
És hálát adok szüntelen
Tenéked Úr Isten!

CVIII. Zsoltár 1. verse.

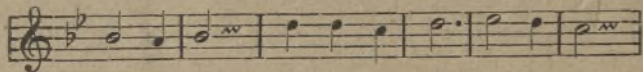
Úr Isten! kész az én szívem,
És azon van az én lelkem,
Hogy tenéked énekeljen,
Háladásban zengedezzen.
Lelkem minden gondolatja,
Szívem buzgó indulatja
Imád téged, oh véghetetlen,
Mint illik, lelki tiszteletben.

1. Uram! templomodba gyültünk,
Szined előtt megjelentünk,
Felséged imádására,
Segítségül hívására.

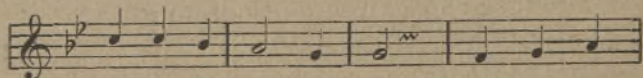
2. Buzgóságra sziveinket
Gerjeszd fel és taníts minket,
Szent igédben hogy épüljünk,
Igaz hitben idvezüljünk.

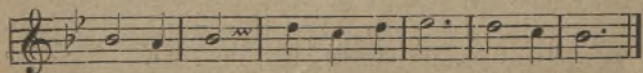
Te-remtő nagy Is-ten! Ki vagy a

mennyekben, Magasztalunk té-ge-det

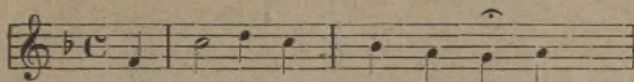

Zen-gő di-csé-ret - tel, For-ró tisz-

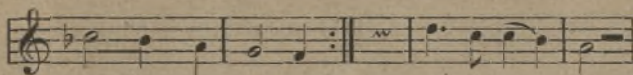

te - let-tel, Em-lit-jük szent ne-ve-det.

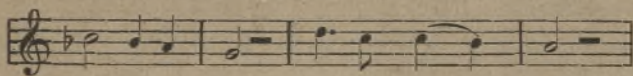
Szent ige olvasás előtt.

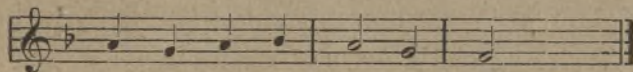
Vi - lá-gos-ság szent Aty-ja! Je-
Fel-sé-ged ma - gasz-tal - ja Szánk,

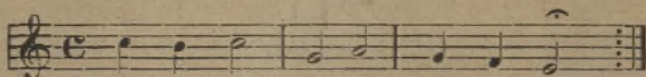
len-jél meg köztünk; Szi-ve - in - ket
szivünk és lelkünk;

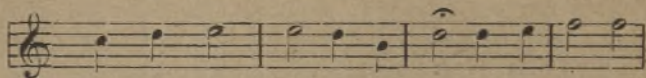
hát buzdítsad, Szent lel - ked - del

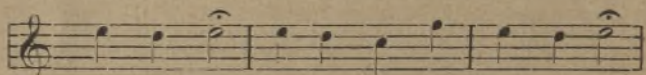
El-ménk vi - lá - go - sít - sad.

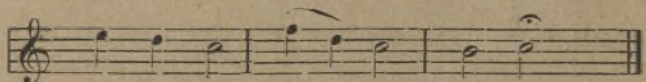
Le-gyen ked - ves az ál - do-zat,
Mellyel szi-vünk most ál - do-za,

E - lőt-ted oh Is-ten ség! Kit i-mád a

mindenség; Mi tő-lünk is ál-dott légy,

Min-ket ke - gyel - med - be végy.

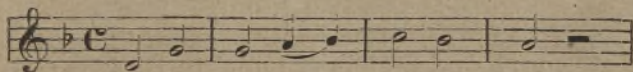
„Legyen béke áldott Isten.“

Uram! tehozzád kiáltunk,
Légy mi velünk, szívből hívünk;
Hallgassad meg könyörgésünk,
Szenteld meg egybegyülésünk,
Hogy épüljünk szent ígédben,
Most és mindörökké. Amen.

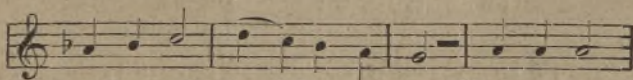
II.

VASÁRNAPI MAGASZTALÁSOK
ÉS
ESEDEZÉSEK.

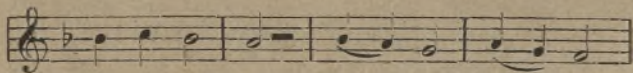
Hálaadás Isten igéjeért.

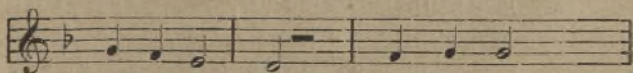
1. Adjunk há - lát mind-nyá - jan

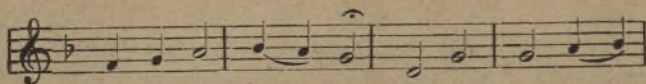
A kegyel - mes Is-ten-nek, És mondjunk

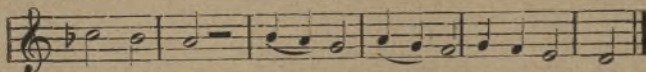
di-csé-re - tet, Mint te - rem-tő

Is-te-nünk-nek, Ki egy-be

gyűjtött most min-ket, Hogy ün-ne-pet

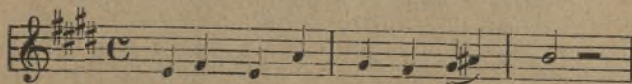

szen-tel-jünk, És szent í-gé-jé-vel éljünk.

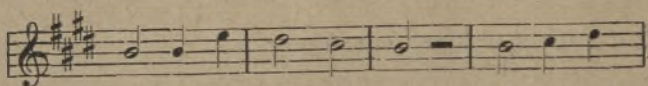
2. Édes Atyánk, Istenünk!
Te vagy Úr mindeneken,
Ki megjelentéd magad
Szent ígédben itt e földön,
És annak hirdetőjében,
A te áldott fiadban,
Mi kegyes Idvezitőkben.
3. Légy kegyelmes minékünk,
Birj és segélj bennünket,
Gerjeszd fel mi szivünket,
Szenteld meg buzgó lelkünket,
Hogy rólad vallást telessünk,
Szentül elmélkedhessünk,
S téged méltán tisztelhessünk.
4. Világosítsd elménket
Vigasztaló lelkeddel,
Tápláljad hív lelkünket
Életadó beszédeddel;
Erősíts meg, áldott Isten,
Szent ígéd értelmében,
Minden tévelygések ellen!

5. Igazgassad elméjét
 És minden tanítását,
 Vezérelj szívet s nyelvét
 A mi lekipásztorinknak;
 És oktassad elméjeket
 A te szent beszédedet
 Figyelmesen hallgatóknak.
6. Tarts meg minden időben
 Minket az igaz hitben,
 És igaz értelmében
 A szent evangeliumnak,
 Legyen foganatos köztünk
 Hasznos, kegyes beszéded,
 És minden jóra intésed.
7. Hogy sok népek te hozzád
 Megtérjenek bűnökből,
 És téged szolgáljanak
 Tiszta szívből és lélekből,
 Mint teremtőt imádjanak,
 Mint atyát tiszteljenek,
 S szent törvényedben éljenek.

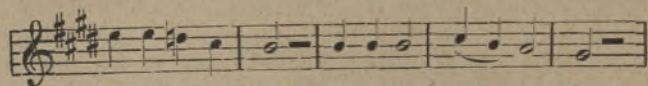
Isten tökéletessége.

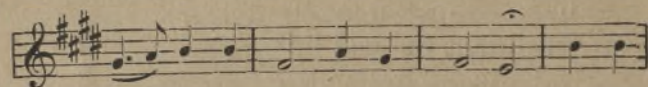
1. Vidám szívvel, víg zengés - sel

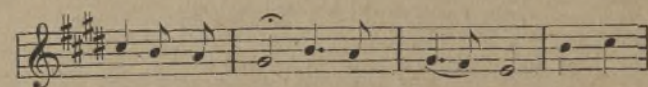
Tisz tel-jük u - run-kat, A ma-gá-

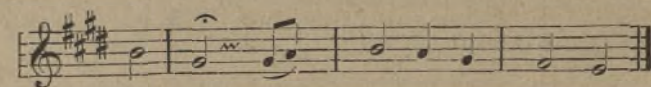
tól é-lő Is-tent, Kegyelmes a-tyán-kat,

Ki e-gye-dül mennyet, földet, Minden

ál-la -to -kat Formált, szerzett, táplál,

él - tet, S szép rendszerben tart-hat.

2. Lenni téged hiszünk, Atyánk!

Áldott Istenségnek,

Nincsen mássa, azt is tudjuk,

Sehol egységednek,

Egyedül vagy feje, s vége

Mindenben mindennek,

Halhatatlan, s nagy ereje

Van szent felségednek.

3. A te örök egységednek
Nincs testi formája,
Mert nem vagy test, távol tőled
Annak gyarlósága,
Semmiben nincs szentségednek
Testhez hasonlása,
Nem járulhat felségedhez
Test halandósága.
4. Te, hatalmas erőd által
Áldott Krisztusunkat
A halálból feltámasztád,
Szelid Megváltónkat,
És ő neki mennyen, földön
Adtál oly hatalmat,
Hogy az őtet követőknek
Halál már nem árthat.
5. Ezért valljuk, hogy csak téged
Illet a királyság,
Végnélküli hatalmasság,
Mérhetetlen nagyság,
Angyaloktól s emberektől
Dicsőség, imádság,
Egyetlen egy imádandó
Felséges uraság.
6. Dicső lelkek, égi karok,
Áldjátok az Istent,
Mondjátok ezt, mert érdemli,
Neki, hogy „szent, szent, szent!“

Buzgó szívek itt e földön
 Mondjatok mind áment.
 Áldott legyen dicső neve,
 Menny, föld mondjon áment.

Dicsőítés.

1. Dicsőséges Úr Isten!
 Mindenható Felség!
 Kit imád szent örömben
 S hirdet a mindenség.
 Angyalok meghajolnak
 Előtted s tisztelnek.
 Menny, föld, tenger hódolnak
 Néked, s megszentelnek.
2. A napok ezerei
 Kiáltják: „szent, szent, szent!”
 Szent az Úr, a mennyei
 Felség alatt és fennt.
 Fenn az egek boltjain,
 Alatt föld határin;
 A csillagok sorain,
 A harmat sugárin.
3. A nappal világában,
 Az éj gyász-leplében;
 A hajnal pirultában,
 Az estnek csendében;
 A tengerek síkságán,
 Hol vízözön gerjed,
 A setétség országán,
 Hol hallgatás terjed.

4. Téged a lények áldnak,
Kik általad élnek,
Okos lelkek imádnak,
S csak benned remélnek.
Az élők közt szerelmed
Ragyog s imádtatik,
A holtak közt kegyelmed
Őrt állni mondatik.
5. Imád lelkünk Úr Isten!
Hála érzetében,
Részt veszünk e nagy minden
Összes zengésében.
A menyország fényébe'
Halld meg teremtményid,
S hogy szívünk rejtekébe
Szállj, kérünk gyermekid.

Isten véghetetlen teremtő.

„Világosság szent atyja.“

1. Téged illet, Úr Isten,
Végetlen dicséret,
E nagy s ékes mindenben
Legszentebb tisztelet.
Leborulunk, elgondolván
Dicsőséged s felségednek hódolván.
2. Mindent bölcsen teremtél
Mennyen, földön, Isten!
Minden, a mi érez, él,
Általad él s áll fenn.

Érzéketlen valóságok
Égi testek, és ezernyi világok.

3. Teremtésed nagysága
S csodálandó rendje,
Teremtményid soksága
S kezed minden műve
Felségesebb, mintsem lelkünk
Felérhesse, s megfoghassa értelmünk.
 4. Elmerül elménk, Isten!
Ama gondolatban!
Te vagy a véghetetlen
Felség e világban,
Kinél nagyobb' s felségesbet
Nem gondolhat elménk dicsőségesbet
 5. Im földig leborulunk
Előtted egy Isten,
Kiben véget gondolnunk
S határt lehetetlen.
Fogadd hálás imádásunk',
S imádásban ne tudd fel gyarlóságunk'.
 6. Isten! halld meg szivünknek
Hálás dobogását,
Fogadd el hív lelkünknek
Buzgó áldozatját,
Melyet a nagy teremtéssel
Együtt emel hozzád öröm-érzéssel.
-

Öröm Isten tiszteletében.

1. Örvendezünk örömkben,
Felséges Isten!
Hogy magasztalhatunk
Téged lélemben,
A te templomodban,
Egyetlen örök Isten!
2. Csak ez nekünk vigasságunk,
Felséges Isten!
Hogy lakozik neved
Szentségben itten,
Dicsértessél tőlünk,
Egyetlen örök Isten!
3. Tartsd meg áldott békeességben,
Felséges Isten!
E kicsiny sereget,
Az igaz hitben,
Szent tiszteletben,
Egyetlen örök Isten!
4. Hirdettessed szent igédet,
Felséges Isten!
Tarts meg szeretetben
És egyességben,
Áldd meg életünket,
Egyetlen örök Isten!
5. Zengedeznek mi ajakink,
Felséges Isten!
Örvendetes szókbán,
Dicséretekbén,

Ékes énekekben,
Egyetlen örök Isten!

6. Áldott vagy mennyen és földön,
Felséges Isten!
Dicsőséged fénylik
Bölcs műveidben;
Szent vagy, örökké szent,
Egyetlen örök Isten!

Isten hatalma.

„Dicsér téged teljes szívem.“

1. E szent napon örvendezzünk,
Hálát zengjük az Úr Istennek,
Magasztaljuk tiszta szívből,
Buzgó hitből. Áldás nevének!
Leborulva dicsőítsük
A nagy Istent, hálaadásunkban.
Lelkesítő beszédekben,
S énekekben szent örömünk van.
2. Mert nagy az Úr és hatalmas,
Diadalmas mindenek felett.
Teljesíti a mit akart,
Mert mindent tart, a mit teremtett:
E föld roppant kereksége
S teljessége hatalmában áll.
Övéi a fénylő egek,
Napok s földek. Ő mindent táplál.

3. Azért e hatalmas urat
 Buzgó szívvel imádjuk mindég,
 Ki mindent alkotott bölcsen
 Alatt és fenn, mint fő bölcsesség.
 Pásztorunk ő és királyunk,
 Feltalálunk benne minden jót,
 Egy Istennek őtet valljuk,
 Magasztaljuk mint legfőbb valót.
4. Hit, remény és hív szeretet,
 Szent tisztelet buzdítsa lelkünk
 Istenünkhez, ki művében
 Véghetetlen s jó Atyánk nekünk.
 Őrizzük meg minden bűntől
 S vétkes tettől rövid életünket,
 Bizzuk áldott kegyelmére
 S tetszésére testünk s lelkünket

Isten gondviselése.

Reggeli hálaéret.

„Oh seregeknek Istene!”

1. Oh egyetlen egy Istenség!
 Kitől függ a nagy mindenség,
 Dicső vagy örök hatalmadban;
 Az angyalok és emberek,
 A menny, a föld és a tengerek
 Vannak s állnak szent oltalmadban.
 Te benned vagyunk és élünk,
 Atyánk! szívünkben tisztelünk.

2. Te benned volt nyugovásunk,
Általad megújulásunk,
Mert fedezett kegyelmességed;
És most éjjeli álmunkból
Csendes testi nyugalmunkból
Ujjá szüle gondviselésed,
S e szent nap tündöklő fénye
Uj élet s áldás reménye.
 3. Azért szent neved tiszteljük,
Lelkünket neked szenteljük,
Fogadd el Atyánk imádásunk'.
Téged szolgál minden lélek,
Kik általad, benned élnek.
Boldogítsd földi utazásunk',
Mig hozzád, áldott királyunk!
Édes hazánkba juthatunk.
 4. Szent ígéd teljesítése,
Hivatalunk betöltése,
Legyen lelkünk legfőbb öröme.
E szent nap is békességben,
Lelki s testi csendességben
Szenteltessék épülésünkre.
Ígéd vezéreljen minket,
S igazgassa lépésinket.
-

Isten minden teremtményektől
dicsőítendő.

„Dicsőséges Isten.“

1. Dicsőült helyeken,
Mennyei paradicsomban,
Kik vigadtok ott fenn
Végzetetlen boldogságban,
Vagytok megújult állapotban.
Az Úr nagy nevét énekszóban
Magasztaljátok vigasságban.
2. Áldjátok az Urat,
Kik csak ő néki szolgáltok,
Lelki tisztaságban
Tündöklő szép kar-angyalok.
Ti is nap, és hold és csillagok,
Melyek fénylő világgal birtok,
Hálával őt magasztaljátok.
3. Egek sok részei,
Világok nagy teljessége,
Természet művei,
Teremtmények különbsége,
Melyeket Isten bölcsesége
Ily ékes renddel elintéze
Áldassék töletek felsége.
4. Császárok, királyok
És földi nagy hatalmasok,
Nemzetek és országok,
Alattvalók, hű polgárok;

Atyák, anyák, lelki pásztorok,
Kik Isten törvényét szóljátok,
A Teremtőt ti mind áldjátok.

5. Ti is, szép tavaszi
Virághoz hasonló ifjak,
Szülők örömei,
S reményi gondos atyáknak,
Tiszta életü hajadonok,
Bölcs értelmü és tisztos aggok
Az Úr nagy nevét imádjátok.
6. Dicséret, dicsőség,
Tisztesség és hálaadás
A szentek urának,
Legyen örök magasztalás,
Kiben nincsen soha változás,
Vagy ígéréteben csalódás,
Tőle tejünkre szálljon áldás.

Isten jósága és bölcsesége.

1. Dicsérjétek az Urat,
Mert ő ad minden jókat,
Örök irgalmat mutat
És kegyelmébe juttat.
Áldott az Isten!
2. A mindenek Istenét,
Ki a föld minden népét
Birja mint örökségét,
Dicsérjétek szent nevét
Áldott az Isten!

3. A minden urak urát,
A ki ajánlja magát,
Hogy adja szent országát,
Dicsérjétek jóvoltát.
Áldott az Isten!
4. Hozzá hasonló nincsen;
A magas mennyet bölcsen
Ő alkotta, hogy hintsen
Minden jót onnan bőven.
Áldott az Isten!
5. Két égő szövétneket,
Napot s holdat teremtett,
Hogy látnánk mindeneket,
Melyeket elrendezett.
Áldott az Isten!
6. A nap fényét nappalra
Teremtette munkára,
A holdat éjszakára
Adta nyugalomra.
Áldott az Isten!
7. Ő szolgáltat eddelt
Mindennek és lakóhelyt.
Jóvoltáról adott jelt
Nekünk, midőn megszentelt.
Áldott az Isten!
8. Sokszori inséginkből,
Veszélytől, ellenségtől,
S minden szükségeinkből
Megmentett jó kedvéből.
Áldott az Isten!

9. A mennybeli nagy Istent,
Az urat, aki mindent
Életünkre teremtett,
Imádjátok, mert ő szent.
Áldott az Isten!

Isten a fő valóság.

1. Mindenható fő valóság!
Ki vagy fénylő világosság,
Mennyen, földön egy uraság.
2. Téged vallunk és dicsérünk,
Te vagy kegyelmes Istenünk,
Világosságunk, reményünk.
3. Nincsen nekünk több Istenünk,
Hozzád hajol szívünk, lelkünk,
Mert szent Atyánknak ismerünk.
4. Uralkodó irgalmasság,
Te vagy élő hatalmasság,
Szeretet és legfőbb jószág.
5. Tartsd meg köztünk a szent hitet,
Szentelj meg életünket,
Adj hazánkban békességet.
6. Tartsd meg köztünk a bölcseket,
Szent házában a hiveket,
Ifjakat s tisztos véneket.
7. Virágozzék szent vallásunk,
Lelki s testi szabadságunk.
Legyen igaz tudományunk.

8. Vezéreljed lelkeinket,
Birjad jóra szíveinket,
Jövel tartsd meg életünket.
9. Dicsértessék Istenséged,
Adassék meg dicsőséged,
Magasztaljon minden téged,

Esedezés Isten szent ígéje foganatjáért.

„Dicsőült helyeken.“

1. Mindenható Isten,
Teremtényid édes atyja!
Szent házad szerelme
Szíveinket ím meghatja.
Rólad zeng énekünk szózatja;
Boldog, ki beszéded hallgatja,
És szent ígédet tanulhatja.
2. Szenteld meg, úr Isten!
Buzgó igyekezetünket,
Hogy hozzád illendően
Tehessük tiszteletünket.
Töltsd bé szent lelkeddel szívünket,
Szenteld meg gyülekezetünket,
Áldd meg ünnep-szentelésünket.
3. Adjad, hogy szent neved
Buzgó szívvel dicsérhessük,
Tökéletességed
Inkább-inkább ismerhessük.

Szent akaratodat tehessük,
Magunkat szentül viselhessük,
Hitünk végcélját elérhessük.

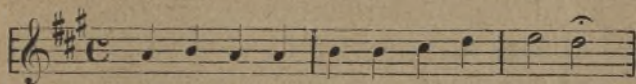
5. Tedd élővé köztünk
Szent beszéded hirdetését,
Hogy lelki örömmel
Vehessük annak intését:
Láttasd igéd gyümölcsözését,
A szent életnek terjedését,
Halld meg néped esedezését!
4. Halld meg Atyánk, mikor
Életet és egészséget
Kérünk, s ezek mellé
Lelki s testi békességet.
Adj földünkön termékenységet,
Ne bocsáss reánk ellenséget,
Végy le rólunk minden inséget!
-

III.

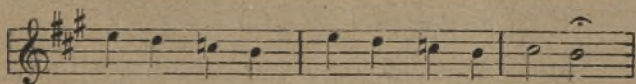
HÉTKÖZNAPI MAGASZTALÁSOK
ÉS
ESEDEZÉSEK.

REGGEL ÉS ESTVE.

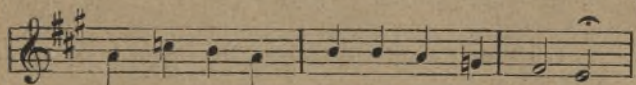
Reggeli hálaadás és könyörgés.

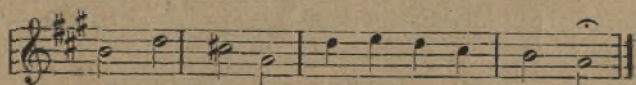
Adjunk hálát a mindenha - tó-nak,

Id-ve - zi-tők dicső szent atyjának,

A mindenség bölcs al-ko - tó - já-nak,

Te-remt-mé-nyek boldo-gi-tó - já-nak.

2. Hála legyen tenéked úr Isten!
Hogy ez éjjel minket védelmedben
Megtartottál áldott békességben,
Megőriztél minden gonosz ellen.
 3. Atyánk! buzgó szívvel esedezünk,
Légy e mai napon is mivelünk,
Segedelmed ne vond meg mitőlünk,
Vigyázz reánk, mint legfőbb védelmünk.
 4. Oltalmazd meg bűntől és gonosztól,
Elméinket vétkes gondolattól,
Sziveinket tiltott indulattól,
Nyelveinket ártalmas szózatától.
 5. Adj mennyekből segítséget nekünk,
Bölcseséged legyen fő vezérünk,
Hogy életünk és cselekedetünk
Kedves légyen előtted Istenünk.
 6. Adjad örök kegyelmes Istenünk!
Hogy szent lelked legyen mindig velünk,
Az igaz hit nevedekdjék bennünk,
És gyümölcsöt termő legyen köztünk.
 7. Légyen neked dicsőség úr Isten!
Ki lakozol mennyben fényességben,
Tart meg minket az élő szent hitben,
Szent fiadnak, Jézusnak nevében.
-

Dicsőítés.

„Szeret, imád, magasztal.“

1. Szent színed előtt állunk
Mindenható Felség!
Műveidben csudálunk,
Téged fő bölcseség!
E világ lármáitól
Imé külön válva,
Szivünk neked meghajol,
Szentséged imádva.
2. Az eget behintéd
Fénylő csillagokkal,
Szépen felékesítéd
Sok ezer napokkal.
Kimérted mindezeknek
Köröket s útjokat,
Rendelted: mig léteznek,
Tartsák pályájokat.
3. Mint hív társak megőrzik
Rendjeket, útjokat
Pályájokat bevégzik,
S osztják világokat.
A csillagok lakói
Tégedet tisztelnek,
Napok, holdak valói
Imádnak, hirdetnek.
4. Mily számtalan nép mondja:
Nagy a mindenható!

Mily temérdek nyelv szólja:
 Dicső az alkotó!
 Ki végetlen áldásit
 Mindenfelé szórja,
 S a mindenség lakóit
 Hálára unszolja.

5. Minket is e nagy világ
 Szép rendjébe fűzvé, n,
 Koronául alkotál,
 Isten! e föld színén.
 Porból vetted testünket,
 Ez porrá leendő;
 Mennyből adtad lelkünket,
 Ez mennybe térendő.

6. Emberek, imádjátok
 Az áldott teremtet,
 Kegyelmét háláljátok
 Tisztelvén szívből őt.
 A földtől majd megválva
 Lelkünk, a mennyégben
 Tisztábban imádandja,
 Szentebb dicsőségben.

**Természet rendszere Istenhez int
 felemelkedni.**

„Világosság szent atyja.“

1. Felsőgesek műveid,
 Isten! e mindenben,

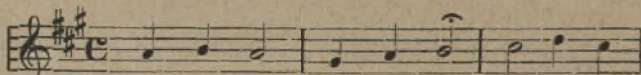
Szépek intézeteid
Ez ékes rendszerben;
Bámulandó összhang, szépség,
Mellyel teljes az egész nagy mindenség.

2. Most a reggel hinti el
A nap fény-tengerét
Mennyen, földön özönnel,
S látjuk sok ezerét
Élő s érző teremtménynek,
Hálát adni a dicső teremtőnek.
3. Majd az est borít fátyolt
S nyugalmat mindenre,
Ekkor a csillagos bolt
Felettünk feltünve,
Szétárasztja fényűgárit,
Beragyogva a mennyország határit.
4. Szent elmélkedésre von
Minket az éreztet,
Hogy oly sok világon
Isten tart örkeztet;
Egy pillanat Isten nélkül:
S összeomlik minden és megsemmisül.
5. Vigasztaló képzet ez
Gyarló teremtménynek,
Hogy mindent Isten rendez,
Ő atyja mindennek,
Kitől élet sugározik,
Kitől öröm s boldog létel származik.

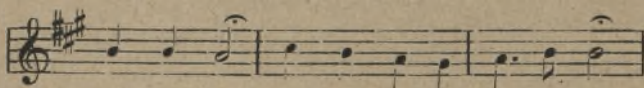
6. Ha keresztetek terhelnek,
E gondolat vídit,
Ha fájdalmak emésztnek,
Ez érzet megújít;
A szép rend elgondolása,
Hánykolódó szívünknek megnyugvása.
7. Ebből ered legszentebb
Örömünk keblünkben,
Ebből serken legbölcsebb
Eszmélet lelkünkben
Hitünk kettős erőt veszén,
Tudván: Isten velünk van s velünk lesz

BIZODALOM ISTENBEN.

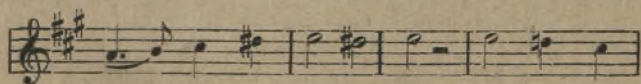
Reggeli hála.

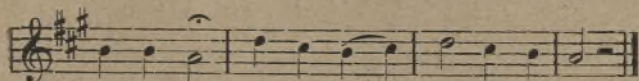
1. Di-csér-lek té - ge-det Én é-des

Is - te - nem! Nagy kegyelmessé - ge - dért,

S áldott szent fi - ad - ban Én hozzám

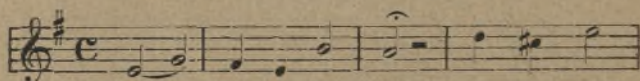
mutatott Bőv ir - gal-mas-sá-go-dért.

2. Oh mely édességes,
És mily örvendetes
Uram! a te szent lelked;
Szentelj meg engemet.
És vigasztaljon meg
Életadó kegyelmed.
3. Csak tebenned, Uram,
Mindörökké biztam,
Soha meg nem csalódtam;
Most is én Istenem!
Mint erős kőszálhoz
Tehozzád támaszkodtam.
4. Imhol e mai nap'
Gyarló életemet
Szent kezedbe ajánlom,
Mint édes atyámtól,
Minden védelmemet
Egyedül tőled várom.
5. Légy meghallgatója
Én könyörgésemnek
Édes atyám, Istenem!
Vigasztalj meg engem
A te szent lelkeddel,
Hogy örülhessen szívem.
6. Nézzenek én reám
A te szent szemeid,

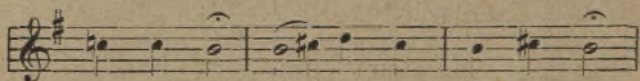
És ne hagyj el engemet
Minden bú s veszélytől
Hatalmas kezeid
Óván, áldd meg éltetem.

7. A te jóvoltodért,
Mellyel éltetem véded,
S nagy kegyelmességédért
Magasztallak s buzgó
Hálát adok néked,
Istenem! mindenekért.

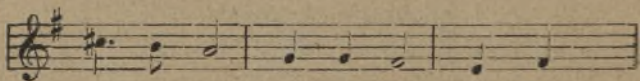
Reggeli hálaadás és könyörgés.

1. Há-la - a-dá-sunk ban Ró - lad em-

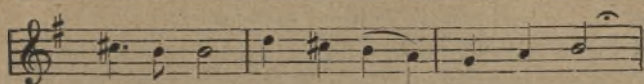
lé - ke-zünk, Ke-gyel mes Is - te-nünk!

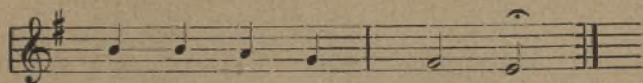
Té - ge-det tisz - te-lünk, Ö - rök

jó - sa - go - dért, Ál-dunk, ma-

gasztalunk, Hisszük, hogy ez nekünk

Leg-szebb hi - va - ta - lunk.

2. Jelenj meg közöttünk,
Értsd meg kérésünket,
Mi édes Istenünk!
Ne nézd bűneinket,
Tiszta szívből kérünk
Téged teremtőnket,
Vedd hozzád kegyesen
Esedezésünket.
3. Gerjeszd fel ígédnek
Szerelmét lelkünkben,
Annak óhajtását
Buzdítsad szivünkben,
Adj igaz értelmet
S tudományt elménkben,
Hogy téged ismerjünk
S féljünk igaz hitben.
4. Tanulásra erőt
Csak tetőled kérünk,
Melyre mi most gyűltünk
S mindnyájan készültünk,

Hogy szent Istenséged
Dicsértessék tőlünk.
Ezeket engedd, szent
Fiad által kérünk!

5. Aki szent országod
Először keresi,
Szent törvényeidet
Mindenben követi:
Testi, vagy lelki jót
Fog tőled kívánni,
Semmiben nem leszen
Rövidsége neki.
6. Atyánk! adj szorgalmat
Elkezdett dolgunkban,
Végig megmaradást
Mi hivatalunkban,
Készséget, hívséget
Felvállalt tisztünkben,
Egymás szeretetét
Tartsd meg sziveinkben.
7. Ezeket engedjed
Nekünk kegyes atyánk,
Ki kegyesen táplálsz,
S gondot viselsz reánk.
Jézusunk nevében
Kérjük felségedet,
Hallgasd meg tehozzád
Esdeklő népedet.
-

Remény Istenben.

„Vidám szívvel, víg zengéssel.“

1. Csak tebenned, örök Isten!
Van fő bizodalunk,
Mert sem égben, sem e földön
Nincs másban oltalmunk;
Azért halld meg kérésünket,
Mert néked könyörgünk,
És tekints le magas mennyből,
Egyetlen reményünk.
2. Légy vezérünk, kegyes Isten!
Légy őrző pásztorunk,
Légy kővárunk és paizsunk,
Örömünk s oltalmunk;
Boldog sorsunk állásában
Tanits bölcseségre,
Mostoha sors csapásában
Engedelmességre.
3. Oltalmaz edes hazánkban
Minket ellenségtől.
Állj mi mellénk, mert ígérted,
S őrizz meg inségtől,
Szükségben és betegségben
Kicsiny-hitüségétől,
Drágaságban és éhségben
Kétségbe-eséstől.
4. Vezérelj földi pályánkon
Jézusnak általa,

Ki az igaz tudományért
Érettünk meghala.
Példája ragadjon minket,
A jóra serkentsen,
Hogy találjunk üdvösséget
Boldogságos mennyben.

D i c s é r e t .

1. Drága dolog az úr Istent dicsérni,
Színe előtt kegyesen énekelni;
Ékes dolog szent nevét magasztalni,
Szent házában hirdetni és áldani.
2. Ő gyógyít meg szomorú szenvedőket,
Vigasztal bánattól epedt lelkeket.
Ő enyhít meg és töröl el könnyeket,
Testi s lelki fájdalmat és terheket.
3. Felséges úr a mi mennyei urunk,
Győzhetetlen gondviselő királyunk,
Felségében kit csudálunk s imádunk,
Értelmében mert véget nem találunk.
4. Énekeljünk neki hálaadással,
Hirdessük nagy nevét magasztalással,
Szóljon szivünk hív érzése urunkkal,
Dicsőítse nyelvünk őt imádással.
5. Országunkat áldja szép békességgel,
Gazdagítja mezeinket bővességgel,
Nem látogat minket terhes szükséggel,
Táplál minket mindennapi kenyérrel.

6. Szent s hatalmas az ő parancsolatja,
Boldogító minden szent akarátja,
Életünkre alászáll bőv áldása,
Mennyen, földön megáll az úr tanácsa.
7. Imádd azért Jeruzsálem uradat,
Magasztald kereszténység megtartódat.
Áldjad Sion mennyei királyodat.
Hívők serge dicsőítsd szent atyádat.

Reggeli hálaadás.

„Mint a szép hüvös patakra.“

1. Áldott Isten életemnek
Adója s megtartója,
Lelki, testi jólétemnek
Kegyes oltalmazója!
A napnak feljövése
Jelt ad dicsérésére
Véghetetlen jóságodnak,
Melyet menny és föld imádnak.
2. Oltalmad szárnyai alatt
Csendes volt nyugodalmam,
S míg én aludtam, őrt állott
A mennyei oltalom;
S hogy álmom halálommá
És ágyam koporsómmá
Nem vált, ezt neked hálálom,
Isten! kit nem fedez álom.

2. Gondviselésedre bízom
 Ma is gyarló életem,
 Őrizz engemet gonosztól
 Oh mennyei kegyelem!
 Adj énnekem értelmet,
 A jóra segedelmet,
 Hogy a nap midőn lemegyen,
 Hálám ismét hozzád legyen.
4. Téged szeretni boldogság,
 S amit kívánsz megtenni:
 Annyi, mint itt a földön már
 A menyországban lenni;
 Vezérelj hát engemet,
 Útamat s lépésemet
 Igazgassad boldog végre,
 S tégy méltóvá kegyelmedre.

Reggeli hálaérzet.

„Oh seregeknek Istene.“

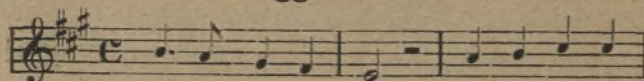
1. Az éjjelnek sötétsége
 Elenyészvén, fényessége
 Tündöklük már az áldott napnak.
 A sötét órák elmultak,
 Árny és homály elvonultak,
 És helyet adtak egy új napnak,
 Minden teremtmény víg kedvvel
 Hálát ad e kedves reggel.

2. Fáradt testünk megújulva,
Bágyadt elménk felvidulva,
Mi is áldott világosságát
Érezvén a nap fényének,
Ereink gyorsabban vernek,
S tapasztalván Isten jóságát,
Álmunkból, hogy felserkentünk,
E szent helyen megjelentünk.
3. Atyánk tehozzád járulunk,
És előtted leborulunk,
Gazdag kegyelmű, dicső Felség!
Itt hálaadással eltelünk,
Itt szájjal, szívvel tisztelünk
Téged legfőbb tökéletesség,
És hogy nem serkentél búra,
Imádunk életünk ura!
4. Hogy megtartottad életünk
És vigyáztál körülöttünk,
Szélllyel oszlatván veszedelmünk,
Mára is felvirrasztottál,
És napunkhoz napot adtál;
Innen nagy s erős hiedelmünk,
Hogy mivelünk ma is jól téssz,
És kegyelmeddel köztünk léssz.
5. Ilyen édes reménységgel
Fogunk újabb serénységgel
E mai napi munkáinkhoz.
Oh hát atyánk és Istenünk!

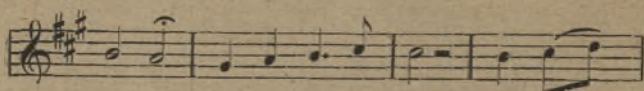
Gondviselőnk és mindenünk!
 Esdeklünk, munkánkra áldást hozz;
 Nincsen másban bizodalunk,
 Uram! légy ma is oltalmunk.

ISTEN JÓTÉTEMÉNYEI.

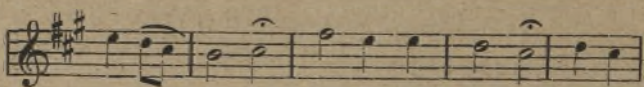
Reggeli hála.

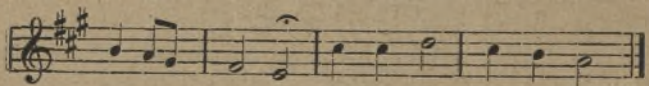
1. Áld-jad én lel-kem, Mindenkor az

U-rat, Minden ér-zel-mem Áld - jad

ő szent nevét, El ne fe - lejt-sed Sok jó

té-te - ményét, melyekkel megáldott.

2. Mert megbocsátja
 Erőtlenségidet,
 És meggyógyítja
 Minden sérelmidet,

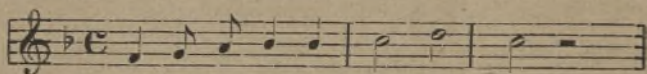
Megszabadítja
Gyarló életedet
Inségtől s veszélytől.

3 Ő megkoronáz
Gazdag áldásával,
És körülvészen
Erős oltalmával,
Ékesít napok
Szép sokaságával,
Lelki s testi jókkal.

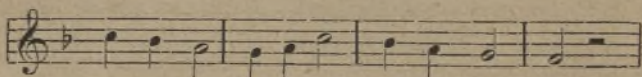
4. Reggel újítja
S áldja életedet,
Kiszolgáltatja
Naponként erődet,
Hogy dicsőíthesd
Kegyelméért őtet,
Teljes életedben.

5. Serkentsd fel azért
Minden gondolatod.
Dicséretére
Szenteld ez új napot.
Áldjad elméddel
S sziveddel az urat,
S imádjad felségét.

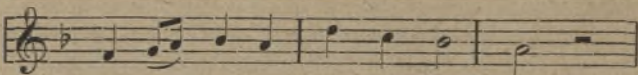
Reggeli fohászkodás.

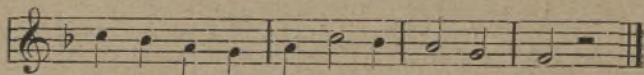
1. Im az áldott nap fel - jö - vén,

Könyörgünk tenéked Is-te nünk-nek,

Hogy ez e-gész ma - i na - pon

Minden büntől minket ol - talmazz meg.

2. Nyelveinket tartóztassad,
Bűnre azok hogy ne mozduljanak.
Szemeinket igazgassad,
Gonoszságot hogy ők ne lássanak.

3. Sziveink tiszták legyenek,
Semmiféle bünt bé ne vegyenek.
Minket áldásod bővítsen,
Ételünk, italunk megenyhítsen.

4. Hogy mikor a nap elnyugszik,
És az éjszaka elközelítend,
Midőn munkától búcsuzik
Minden állat s nyugalomra térend:
5. Akkor tenéked atyánknak
Minden teremtménnyel egyetemben
Hálát adván, az álomnak
Csendesen nyughassunk kebelében.

Estvéli esedezés nyugalomért.

„Oh seregeknek Istene.“

1. Áldott Isten! napjainknak
Bölcs adója s javainknak,
Ki e mai napot is adtad,
Meghallgatván kérésünket,
Fenntartottad életünket,
S szent oltalmadba befogadtad.
Juttattál ismét estvére,
Mai napunknak végére.
2. Oh! lelkünk mily boldog volna,
Ha ez a nap nem vádolna,
Hogy céltalan elvesztegettük,
Mily öröm! ha estvére ért
Elhaladó napunk dicsért,
Hogy kötelességünket tettük;
Mert így leszünk békességben
Az éjjeli csendességben.

3. Úr Isten! hallgass meg minket,
Töröld el sok bűneinket
Te mérhetetlen kegyelmeddel:
Hogy büntetés ne kövessen,
Mely a sötétségre vessen
Minket félemlítő kétséggel;
Hanem irgalmad felvegyen,
S kegyelmed velünk jót tegyen
4. Parancsolj az éjszakának,
Hogy testünk nyugodalmának
Ne legyen bántása, sérelme;
Sőt legyen a nyugovásra,
A vizonti újulásra
A fáradtaknak reménysége:
Hogy újulva reggelt érzünk
S hálával téged tiszteljünk.
5. Neked ajánljuk magunkat,
Tőled várjuk oltalmunkat;
Szent szemeid ránk vigyázzanak,
Hogy kívánatos álommal,
Az éjjeli nyugalommal
Testünk s lelkünk megújuljanak:
És örömmel felviradjunk
S neked Isten! hálát adjunk.

Dicsőítés a mindenség bölcs kormányzásáért.

„Világosság szent atyja!”

1. Csudálandó nagy Isten!
Ki oly dicső, mint Te,

Szivemet felemelem
Hozzád hála-telve,
Kihez buzgó hál'adását
Emeli fel menny, föld fohászkodását.

2. E világ nagy kormányát
Tartod szent kezekben,
Mint alkotó országolsz
Királyi székedben;
Tudsz, látsz, értessz jövődöket,
Mennyen, földön, alatt és fenn levőket.

3. Az egész s számtalan rész
Csak te általad van;
Nagy vagy a csillagokban,
Nagy a kis plántákban;
A mi van, él, gondolkozik,
Abban erőd s kegyelmed nyilatkozik.

4. A zöld mezők fívei
S ékes virágai,
A nemes élőfáknak
Gyümölcsös ágai,
A források eredeti
Tőled vannak s a hajnal gyöngycsepjei.

5. Oh nagy Isten! im minden
Szent kezed munkája,
Legyen bár föld, levegő
Vagy tenger csudája.
Te az égi fény-testeket
Előhivtad s elrendezted köröket.

6. Remélj bizvást én lelkem,
 Bizzál az Istenben,
 Ő gondot visel reád
 Minden helyzetben;
 Legyen balsors bár ellened,
 Nem árt neked, mert veled van Istened.
7. Öntsd ki tisztán előtte
 Kebled panaszait,
 Ő szemedről eltörli
 Könnyed záporait,
 Megvigasztal majd tégedet,
 S vidámságra fordítja keservedet.

ÉLET MULANDÓSÁGA.

Est véli elmélkedés.

„Szívemet hozzád emelem.“

1. Az idő sebes szárnyakkal
 Im! mely gyorsan elrepül,
 Éltünk is a múlt napokkal
 Sebességgel elmerül
 Az örökkévalóság
 Mérhetetlen tengerébe
 Így siet a gyarlóság
 A sirhalom éjjelébe.
2. Oh! ha e nap elmulása
 Ezt juttatná eszünkbe,
 Mig szívünk megjobbulása
 Eszköze van kezünkbe;

Mig az alkalmatosság
Előttünk áll és kedvező,
Lelki s testi munkásság
Áldást lenne ránk hintező.

3. Végezvén hát munkáinkat,
Melyeket ma tehattunk
És óhajtva nyugalmunkat,
Atyánk! hozzád sietünk,
Hogy bűneink vádjában
Teveled megbékélhessünk,
S így majd az éjszakában
Csendes nyugtot remélhessünk.

4. Atyánk! hogy megsegítettél
Dolgainkban! áldott légy!
Velünk ezer áldást tettél,
S most is védelmezőnk légy.
Tőlünk messze távoztass
Mindennémű veszedelmet,
És holnap is osztogass
Munkáinkra segedelmet

Esedezés különféle jókért.

1. Irgalmas legyen
Az Isten hozzánk.
A mi kegyelmes
Éltető atyánk,
Hogy békeességben
Megmaradjon hazánk.

2. Az ő szent színe
Ragyogjon rajtunk,
Mert jóvoltából
Mi tápláltatunk,
S napoként áldást
Szent kezéből várunk.
 3. E mai napot
Megáldád nekünk,
Őrizted bölcsen
Testünk és lelkünk,
Ez éjszakán is
Atyánk! légy mivelünk.
 4. Úr Isten! a te
Szent lelked adjad,
Tudatlanságban
Elmének ne hagyjad,
És bűneinket
Nekünk megbocsássad.
 5. Minden nemzetség
Téged áldjon,
Dicsőséget szent
Nevednek adjon,
Egyetlen egy fő
Istenének valljon.
 - 6 Áldjon meg minket
Kegyes Istenünk
És dicsértessék
Örökké tőlünk,
Föld, tenger és ég
Félje nevét velünk.
-

Úri imádság.

„Adjunk hálákat az erős Istennek.“

1. Mi Atyánk! kit fenn ragyogó magasság,
Itt alatt mélység leborulva tisztel,
Egy örök Felség! kegyes érzeményink
Téged imádnak.
2. Légyen áldott szent neved — és felette
Minden országló fejedelmi névnek
Sérthetetlen szent — egyedül imádás
Tárgya örökké.
3. Jöjjön országod mi közinkbe mennyből,
Tiszta erkölcs és szeretet s erények,
Szent hit és hiveség haza és királyhoz
Lakjanak abban.
4. Légyen Isten szent akaratja telve,
Mennyen és földön valamit cselekszik
Mint dicső Felség, kegyelem gyümölcse
És örökkön jó.
5. Im teremtményid kenyeret naponként
Tőled, oh áldott Atya! esdekelnek.
Isten oszt nekünk s sok ezer valóknak
Életet s áldást.
6. Még is hány lélek s kebel háladatlan
Ennyi áldásért — vele visszaélvén!
Oh bocsásd meg szent Atya! vétkeinkét
S légy könyörülő.

7. Mint mi eltűrjük rokonink hibáit,
Ellenünk vétket cselekedtek ámbár:
Emberek lévén rokoninkkal illik
Élni szelíden.
8. És ne vigy minket szomorú próbákba,
Ha próbálsz, nyújtsad kegyesen segélyed,
Tiszta értelmet mibelénk csepegtess
S lelki nyugalmat.
9. Szent Atyánk! kérünk szabadíts gonosztól,
Lelket és testet leverő csapástól:
Mert tiéd ország, hatalom, dicsőség
Mennyben örökké.

Isten vigyázása.

„Tekints reánk úr Isten.“

1. Vigyázz értem úr Isten!
És légy gyámol ügyemben.
Segélj meg, s örömet
Gerjessz én szivemben,
Vigasztalj meg lelkemben.
2. Mind azok is úr Isten!
Kik tégedet szeretnek,
Hogy engem megtartas
Annak örvendjenek
S hálával tiszteljenek.

3. Gyarló vagyok úr Isten!
Mint elhagyatott árva,
Minden jó segítség
Tőlem el van zárva,
Óhajtok téged várva.
4. Siess hozzám úr Isten!
Mert csak te vagy segítőm.
Szabadíts meg engem
És tartsd meg életem
Oh én édes Teremtőm!

Isten hatalma és nagysága a természetben.

„Vidám szívvel, víg zengéssel.“

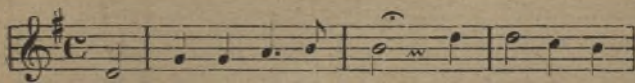
1. Dicsőség a teremtőnek!
Kinek lábainál
Boltozatján az egeknek
Sok ezer világ áll;
Ki ezeket amaz üres
Mélységből kihozta,
És velek az egek széles
Körét koszoruzta.
2. Imádjuk, ki gondolkozott
Felőlünk akkor is,
Míg az életre nem hozott,
S nem valánk még por is:

Ő már boldog lakásunkra
Hazát szerzett, melyben
Gyönyörködnénk, mint számunkra
Ékesített helyben.

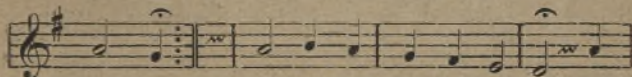
3. A teremtő hatalmának
Jegye a magas ég,
E világ alkotójának
Nagyságában nincs vég.
Ti csillagok! a nyugtató
Éjnek czimerei,
Ti vagytok a mindenható
Erőnek jelei.
4. Repül a föld határain
Világ részeire
A hajnal sebes szárnyain
Munkáinak híre.
Szól ő — és mindent béterít
Az éjnek kárpítja;
Szól ő — és új napot derít
Hatalmas szózatja.
5. Felségét szólják repülő
Villámok, dörgések,
És a földet reszkettető
Sebes rendülések.
A földtestnek nagy csontjai
A szirtek repednek,
Ha keletről villámjai
Nyugotra lövelnek.

6. De ki meri azt magának
Teljesleg ígérni?
Hogy kész az úr hatalmának
Mélységét megmérni.
A természet bölcs buvára,
Ámbár hív barátja,
Mik lettek az úr szavára,
Egészen nem látja.

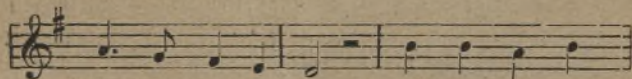
Isten a fő oltalom.

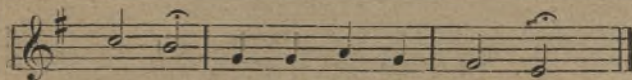
1. Te benned szent Atyám! Minden bizo-
E - rős hit-tel vallom Hogy te vagy ol-

dal-mam, El-tör-löd sze-me-im-ről Ke-
tal-mam,

ser-ves si-ral-mam, Tarts meg engem

és légy Ked-ves nyu-go - dal-mam.

2. Az én lelkem téged
Erős urának tart

- Reményemnek te vagy
Kivánt kikötő part,
És nekem, hogy megőrizz,
Nyujtassz kegyesen kart,
Mely, hogy el ne essem,
Kegyelmesen megtart
3. Nincs nekem mit adjak
A jótételekért,
Melyeket jószágod
Életemben rám mért,
A te kimondhatatlan
Nagy szeretetedért,
Melyet te tudsz... és az
Én lelkem megismért.
4. De tudom Istenem!
Hogy kedvedet lelem,
Mikor jó lélekből
S szívből azt mivelem,
Hogy az elhagyott árvát
Táplálom, nevelem,
S a szükölködőnek
Kenyérem megszegem.
5. Áldlak Atyám! téged,
Ki engem alkottál,
Magadból énbélém
Okos lelket adtál.
Életem szélvész közt
Híven oltalmaztál,
És a kegyességre
Bölcsen tanítottál.

6. Irántad én szívem
 Öröme felhevült,
 Ártatlan és tiszta
 Vigasságba merült;
 Nyelvem hálás dicséret-
 Mondásra felzendült.
 Halld meg imádásom,
 Melyet buzgó szív szült.

Hálaadás Isten szent igéjeért.

„Mi atyánk, kit fenn.“

1. Adjunk hálákat
 Az erős Istennek,
 Mennynek és földnek
 Szent teremtőjének,
 Teremtmények bölcs
 Gondviselőjének
 S éltetőjének.
2. Mert Isten hozzánk
 Atyai szerelmét
 Kijelentette,
 S drága szent ígését,
 Melylyel táplálja
 Híveinek lelkét,
 Nyujtván kegyelmét.
3. Isten megáldja
 A benne bizókat,
 Megerősíti
 Hittel a gyarlókat.

Megvilágosít
Szent lelkével jókat,
S véd igazakat.

4. Az úr Istennek
Mindezekért legyen
Dicséret s örök
Dicsőség mennyekben,
Hogy így táplálja
Áldott kegyelmében
Lelkünket. Amen.

Töredelmesség és bűnbánat.

„Istentől megáldott népek.“

1. Oh mennyei kegyes Atyánk!
Tekints mennyből most mireánk,
Ime, hozzád száll hő imánk;
Halld meg, kérünk, édes Atyánk!
2. Te vizsgálod sziveinket,
Értelmünket, érzelmünket;
Látjuk mi is bűneinket,
S alig hordozzuk terhünket.
3. Nincs nekünk más segítségünk,
Nincs más, ki ismerje szívünk;
Te vagy lelkek vizsgálója,
S vétkeink megbocsátója.

ÉS ESEDEZÉSEK

4. Ha minket mint igaz bíró
Megitélsz, ki lesz állandó?
Szent és dicső színed előtt
Elenyészik minden szülött.

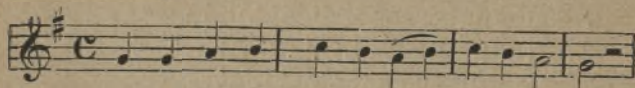
 5. Mutasd azért irgalmadat,
Szánd meg Atyánk! fájdalmunkat,
Dicsőítsd meg te magadat
És ne vedd el szolgálodat.

 6. Hadd tekintsünk a Krisztusra,
Értünk szenvedt halálára.
Indítsd lelkünk bűnbánatra,
S adj erőt megjobbulásra.
-

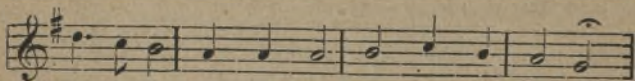
IV.

TÖREDELMES ESEDEZÉSEK.

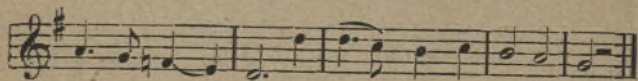
Bűnbánat.

1. Bű-ne-im-nek mély örvé-nyében ü-lök,

Vét-ke-im hab-ja közt majd el-me-rü-lök,

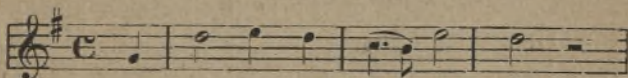

Bo-csá-nat - ért, Uram, hozzád készülök.

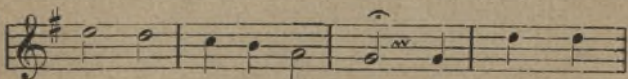
2. Halld meg, kérlek, keserves zokogásom,
Bús szivemből ömlő siránkozásom,
Vedd füledbe és értsd meg kiáltásom.
3. Hogyha uram! minden bűnért megfizetsz,
Hogyha semmit a vétekben nem engedsz,
Uram! vajjon lesz-e akit éltetsz ?

4. Mindenek azt hiszik, hogy kegyelmes vagy
S bűneinknek kegyes bocsátója vagy,
Azért bíznak, mert irgalmasságod nagy.
5. Uram! én is elhiszem ezt felőled,
Hogy nem mindjárt úz el bűnöm előled,
Azért soha nem távozom el tőled.
6. Igéreted oly reménységgel táplál,
Bűnös lelkem nálad kegyelmet talál,
S nem lesz kétségbeejtő rám a halál.
7. Most is Atyám! csak tebenned remélek,
Bűneimből hogy megments, arra kérlek.
S kegyelmedért mindörökké tisztellek.

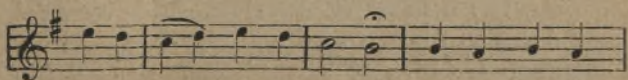
E s e d e z é s .

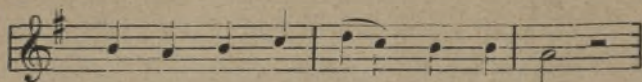
1. U-ram! biz-vást kö-nyör-gök,

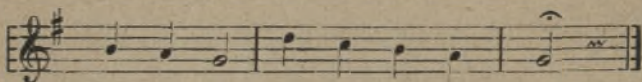
Halld meg ki-ál-tá-som. Bo-csásd̄ szent

füled - be ó-haj-tásom, Kérlek ne hagyd

hogy legyen szé-gyen val - lá-som,

Fo-gadd el i - mád-ko - zá - som.

2. Senki szégyent nem vallhat,
Ki csak tetőled vár,
Megáldod azt, aki előtted jár;
A bűnöst találja szégyenvallás és kár,
De jóknak te vagy erős vár.
3. Istenem! ösvényidet
Énnékem mutasd meg,
Mikor segítségre hivlak, szabadíts meg,
Hozzám jóvoltod jelentsd meg.
4. Öröktől fogván való
Irgalmasságodról,
Emlékezzél meg nagy jóságodról;
Ifjuságombeli fogyatkozásimról
Ne büntess álnokságimról.
5. Hallgass meg édes Atyám!
Légy irántam kegyes,
És a büntetésre késedelmes,
Megtérő bűnöshez irgalmas, kegyelmes,
Engem is bűnöst el ne vess.

6. Tekintsd meg fájdalmamat,
S gyarló életemet,
És bocsásd meg én sok bűneimet,
Ne bocsásd rám méltó súlyos feddésemet,
Mérsékeld ítéletedet.
7. Kegyes Atyám! nevedért
Töröld el bűnömet,
Mert sok vétkem igen fáj énnekem,
Melyért nyughatatlan lelkiismeretem,
Légy kegyelmes én Istenem!

Töredelmesség.

„Tebenned szent Atyám.“

1. Könyörülj úr Isten!
Én bűnös lelkemen,
Szánakodjál Atyám!
Szomorú szívemen.
Bűneimet megvallom,
Nyilván tapasztalom,
Hogy vétkeim miatt
Nincs semmi vigságom.
2. Egyedül ellened
Vétettem Istenem,
Te szent szined előtt
Gonoszt cselekedtem.
Oh kegyelmes úr Isten,
Érzem, hogy vétkeztem:
Irgalmazz, könyörülj
Én bűnös lelkemen.

3. Tisztogasd lelkemet
Uram! irgalmaddal,
Enyhítsd meg szívemet
Vigasztalásoddal,
Fordítsd reám szemedet,
Nyujtsd kegyelmedet,
Hogy megtisztulhassak,
Add segedelmedet.
4. Ne vizsgáld annyira
Bűnös életemet,
Ne íteld keményen
Gyarló tetteimet.
Töröld el vétkeimet,
Szánd meg keservimet,
Téritsd vissza Atyám!
Lelki örömemet.
5. El ne vess engemet
Isteni színedtől,
Meg ne fossz, könnyörgök,
A te szent lelkedtől.
Tiszta új szívet bennem
Teremts én Istenem,
Tovább ne tartsad fenn
Haragod ellenem.
6. Nyisd meg ajakimat
Szent dicséretedre,
Indítsad lelkemet
Hív tiszteletedre:

Csak téged kívánjalak,
Téged óhajtsalak,
Gyakorta Istenem,
Téged kiáltsalak.

7. A töredelmes szív
Sok áldozatoknál
Kedvesebb előtted
S nagy ajándékoknál.
Megtért szív óhajtásit
És fohászzkodásit,
Arany, ezüst felett
Kedveled sírásit.
8. Te szent egyházaddal
Jót tégy kegyelmesen,
Akaratod szerént
Őrizd hívségesen;
Hogy szent háladásokat,
Lelki áldozatot
Neked bémutatván,
Mondjon áldásokat.
9. Dicséret, dicsőség
Legyen néked Atyánk!
A ki kegyelemmel
Tekintesz mi reánk.
Végetlen fő valóság,
Örök hatalmasság,
Mennyen, földön legfőbb
Országló uraság!
-

Gyónás Isten előtt.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Halomra gyűlt vétkeimnek
Terhe alatt pihegek,
Könnyei közt szemeimnek
Mint bús lélek epedek;
Vétkem ha veszem elé,
Félhetek mindenfelé:
Éltemhez hogy tartsak számot?
Mert megbántottam Atyámat.
2. Hová rejtezzem el én hát
Az én Istenem elől?
A ki mindeneket hall s lát,
S velem van mindenfelől.
Atyám! csak hozzád térek,
És bocsánatot kérek:
Nehéz terheim vegyed el,
Bűneimet töröljed el.
3. Földieken úrrá tettél
Engem kezed remekét,
Te képedre teremtetted
Halandóság gyermekét,
Hogy jóban menjek elé
Szent Istenséged felé;
De e szent czéltől elálltam
Istenem! s bűnnek szolgáltam.
4. Nem merem hát szemeimet
Felemelni az égre,
Mert jól érzem bűneimet,
Melyeket vittem végre.

Esedezem, hatalmas
Istenem! légy irgalmas,
Szent orczádat ne rejtseed el;
Vétkeimet töröljed el.

5. A mennyekből, hogy erőt adj,
Hozzád emelem kezem,
Ennyi kisértet közt ne hagyj,
Azért is esedezem.
Add, hogy már erős legyek,
És győzedelmet vegyek,
Mint lelkemnek nagy romlásán,
A bűnnek sok ostromlásán.

6. S minthogy kegyelmed elhiva
E földön is engemet.
Szent fiad vacsorájára,
Isten! vezérlé lelkemet,
S arra segélj, kérlek, hát,
Hogy mennyegzői ruhát
Szépet, illendőt vehessek,
Melyben tehozzád mehessek.

Bűnbocsánatért esedezés.

1. Úr Isten! irgalmazz nekünk
A te irgalmasságod szerint,
Most és töröld el bűnünket,
Melyet mi bánunk szivünk szerint.
Hogy te ellened vétkeztünk,
Bánjuk és keserű minékünk:

Méltán minket megítélhetsz,
Mégis te igaz Isten lehetsz.

2. Ne nézd uram bűneinket,
Töröld el minden vétkeinket;
Teremts bennünk tiszta szívet,
És add minékünk szent lelkedet.
Ne vess el minket előled,
És ne vedd el tőlünk szent lelked.
Tartsd meg bennünk a szent hitet,
S adj jóra vezérlő szent lelket.
 3. Mi általunk sok emberek
Hozzád és útra térjenek,
Kik ő bűnöket elhagyják,
És életüket megjobbitják;
Szabadíts meg uram minket,
S vedd el rólunk ítéletedet;
Ihlesd a mi nyelveinket,
Hogy magasztalhassunk tégedet.
 4. Áldozatot tennénk neked,
Ha kedves volna te előtted;
De csak azt kívánod tőlünk,
Hogy legyen töredelmes lelkünk.
Tekints úr Isten lelkünkre,
És tégy kegyelmesen ő vele.
Tégy jól a te egyházaddal,
Mely téged szolgál igazsággal.
-

Töredelmesség.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Téged várlak én Istenem!
Aldott segedelmeddel;
Vétkeim tanuk ellenem,
Allj mellém kegyelmeddel.
Síralmas szavaimra,
Fohászzkodásaimra,
Nékem kegyelmes választ adj,
S hánykodásim közt el ne hagyj.

2. Felül haladták vétkeim
Boldogtalan fejemet,
Sértik s szaggatják bűneim
Keseredett lelkeimet;
Gondolatim lankasztnak,
Rettentenek s bágyasztnak,
Nincs más kiben reméllenem,
Benned bízom én Istenem!

3. Vétkeztem és megbántottam
A mennyei felséget,
Általhágtam s megtapodtam
Ama szent szövetséget,
Melyet megpecsételtél,
És megerősítettél,
Aldott lelked gyűrűjével,
Szent fiad piros vérével.

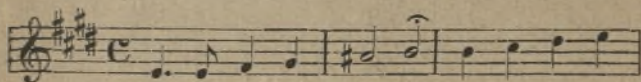
4. Atyám! vétkeztem ellened,
S a szép egek ellen is;
De bízik lelke te benned,
Bár vétkeket rettentesen is.
Gondos szívem tőled függ,
Könnyes szemem rajtad csügg,
Ha próbákat rám küldesz is,
Benned bízom, ha büntetsz is.
5. Ne ontsad rám bűneimért
Búsulásod poharát,
Ne fordítsd el vétkeimért
Áldott orczád sugarát;
Térj hozzám s erőt veszek,
Moss meg, fehérebb leszek
Akármely fehér hónál is,
Tisztább a fényes napnál is.
6. Könyörülj rajtam Istenem!
S bűneimet bocsásd meg,
Ne szállj perbe én ellenem,
Vedd fel ügyem és lásd meg:
Hogy nyelvem zengedezzen,
Lelkem is örvendezzen
Áldott szabadításodban,
S édes atyai voltodban.

Ü N N E P I
ISTENI DICSÉRETEK.

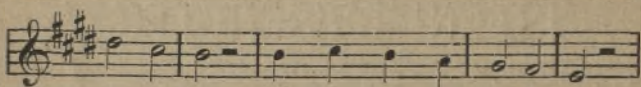
I.

ADVENTI (ELJÖVETI) VASÁRNAPOKON.

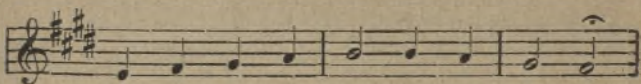
Apostoli hitforma.

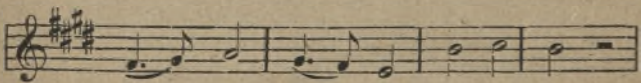
1. A kereszténységben, I-gaz val-lás

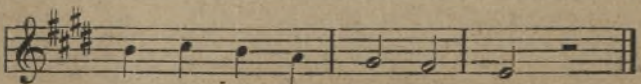
a hit-ben: Hiszünk az egy Istenben,

min-den-ha - tó é - des A-tyánkban,

menny-nek, föld-nek, ten-ger-nek

Ő szent te-rem - tő - je - ben.

2. Hiszünk a Krisztusban,
Istennek szent fiában,
Mi kegyes szószólónkban,
Idvezítőnkben, szabadítónkban,
Kit Isten megigére
Még a szent hajdan korban.
3. Krisztus születését
Angyalok megjelenték,
S pásztoroknak hirdeték;
A mennyben Istennek dicsőség,
E földön jó akarat,
S békesség hirdettették.
4. A Krisztus kint valla,
A keresztfán meghala,
Ő szent vére kiomla;
De harmadnapra feltámadta,
S a félelem eloszla,
Mely a sírt elborította.
4. Mennyekbe felmene
Az örök dicsőségbe,
Ott nekünk helyet szerze,
De eljövend az ítéletre,
S megfizet mindenkinek,
Úgy a mint érdemelte.
6. Hisszük az Istennek
Vigasztaló szent lelkét;
Hisszük a közönséges
Keresztény anyaszentegyházat,

Hisszük, hogy bűneinkre
Lesz Istentől bocsánat.

7. Hisszük a dicsőült
Testnek feltámadását;
Hisszük az ítéletet,
S halhatatlan örök életet.
E hit bátorságot ad
Egész életünkön át.

Isten kegyelme szent fiában.

„Uram templomodba gyültünk.“

1. Áldott Izráelnek ura!
Mert ő a kegyelmes atya,
Ki mindeneket megálda,
És szent fiával megválta.
2. Ezt az atya megigéré
Próféták által s hirdeté,
Igéretét erősíté,
S fiát minékünk elküldé.
3. Hogy kimentene ezekből:
A halálnak félelméből,
Kárhozatból, sötétségből
És bűneink örvényéből.
4. Neki szentségben szolgáljunk,
Mert ő minékünk királyunk,
Igazságunk és oltalmunk,
Kihez hittel ragaszkodunk.

5. Oly kegyelmes lett az atya,
Hogy mennyországból megszánna,
Minket megszabadítana,
És megváltót nekünk adna.
6. Kérünk, nézz reánk úr Isten,
Kik elmerültünk a bűnben.
Adjad szent lelked szivünkbe,
Hogy ne legyünk sötétségbe'.
7. Dicséret néked szent atyánk!
Ki a mennyekben vigyázz ránk,
Hallgass meg szent fiad által
S vigasztalj meg irgalmaddal.

KARÁCSON SZOMBATJÁN.

Isten ígéretei Jézus felől.

„*Oh mennyei kegyes Atyánk.*“

1. Istentől megáldott hívek!
Buzgóságra gerjedjete,
Tiszta szívből örüljete,
Mert kegyelem van veletek.
2. Sokszor a próféták által
Királyt ígért szózattal
Az úr Isten, közbenjárót,
És haláltól szabadítót.

3. Várták ennek teljességét
A szent atyák s eljövését,
Óhajtották dicsőségét,
S a híveknek idvességét.
4. Nem siet, nem késik Isten,
A mit elintézett bölcsen,
Megleszen tökéletesen,
Mert országol felségesen.
5. Mihelyt eljött teljessége,
S az időnek bételése,
Isten elküldé szent fiát,
A híveknek megváltóját.
6. Ez a mi lelkünk királya,
Kit Isten mi váltságunkra
Küldött erre a világra,
Hogy vezetne mennyországra.
7. Legyen ezekért dicsőség
Istennek, s örök tisztesség,
Kinek szava tiszta szentség,
Kegyelmében nincs rövidség.
8. Seregeknek áldott ura,
Meváltónk dicső szent atyja!
A Krisztusban megadatva
Legyen bűnünk bocsánatja.

II.

**KARÁCSONI
MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.**

Krisztus születése.

„Jer mindnyájan örüljünk.“

1. Úr Istennek szent fia
Születék e világra,
Eljött lelkünk boldogságára.
2. A jó Isten tanácsa
Régtől fogva ez vala,
Hogy minékünk megváltót adna.
3. Küldé alázott sorsban,
Hogy minket megválthasson,
S szent népévé felavathasson.
4. Angyalok megizenék,
Pásztoroknak hirdeték,
Hogy minékünk Krisztus születék.
5. E világra születék,
Jászolyba helyezteték,
Mert őnéki hely ott adaték.

6. Ő szent fiát Mária
Mihelyt szülé világra,
Úr Istennek nagy hálát ada.
7. Krisztus szent példát ada,
Bálványt eltávoztata,
Szent útait követnünk hagyta.
8. Istent megismerteté,
Mi atyánknak nevezé,
S hogy szeretet, hirdeté.
9. Van reményünk Istenben,
Hogy e gyarló életben
Vagyunk Istennél kegyelemben.
10. Dicsőség az atyának,
Dicséret szent fiának,
Lelkünk kegyes megváltójának.

H á l a d á s.

1. Hálát most adjunk
Mindnyájan
Az Úr Istennek,
Ki fia születésével
Meggzabadított
Bűnnek és halálnak fogságából.
 2. Ennek illik
Hogy énekeljünk
Az angyalokkal:
Dicsőség magasságban úr Istennek!
-

Krisztus alázott sorsa.

„A kereszténységben.“

1. Dicsőség Istennek,
Egy örök teremtőnek,
Áldás dicső nevének!
Minden teremtmény felségének
Adjon hálát, s imádja
Mélységéből szívének.

2. Ki Jézust e napon
Küldé el, hogy megváltson
Minden lelket s tanítson;
Az élet útára buzdítson,
Hit-, szeretet- s reménnyel
Örökre boldogítson.

3. Az Isten munkái
Csudálandók s tanácsi;
Csekélyek bár útai,
Fényesekké lesznek dolgai;
Istenien kezdődnek
És végződnek céljai.

4. Nem fényben s pompában,
Született kised sorsban
Jézus, kit ma vigságban
Tisztel az anyaszentegyházban
Minden hív s-buzgó lélek,
Járván szent nyomdokában.

5. Engedd örök Isten!
Hogy megváltónk hitében
Éljünk, haljunk e földön,
Hogy majd ott fenn a mennyben
Vele örvendezhessünk
Boldog örök életben.

Újjá teremtésünk a Krisztusban.

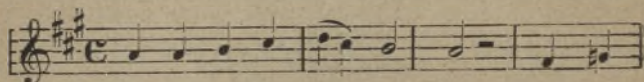
„Szeret, imád, magasztal.“

1. Világok teremtője,
Örök éltü Isten!
Te vagy első kútfeje
Mindennek alatt s fenn;
Az egek szép rendszerét
Te alkotád Felség!
S teremtményid ezerét,
Melyekben nincsen vég.
2. A roppant nagy teremtés
Műved, oh alkotó!
Mindent egy szó, egy intés
Volt létrehozható
Fenn állanak, dicsérnek
Minden valóságok,
És csak téged ismérnek
Egy fő valóságnak.
3. A lelkek országában
Így alkotál újra
Mindent egy új világban
Krisztusnak általa.

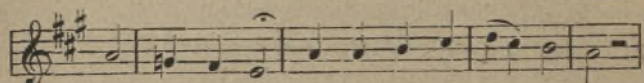
Fenn az égi lelkeket
Töltéd új örömmel:
E földön új sziveket
Teremtvé'n új hittel.

4. Nemesb keblet alkotál
Tisztább szeretettel,
Magasb lelket formálál
Szentebb eszmélettel:
Tenmagadat szeretet
Istenének mondván,
S különböző népeket
Egy vérségbe vonván.
5. Újra alkotál földi
Trónusokat hittel,
E világi s mennyei
Hatalmakat frigygyel;
Bétölt a nagy természet
Kegyelmed árnjával,
Emberi nem szeretet
S örö'm harmatjával.
6. Így alkotál újonnan
Minket Krisztus által,
Kit mint prófétát hajdan
Felkentél jobboddal;
Mint főpapot áldozni
Elküldél érettünk;
Mint királyt viaskodni
Hisszük mi mellettünk

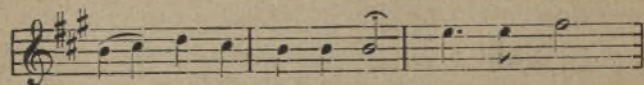
**Krisztust a bölcsek üdvözlík, Héródes
üldözi.**

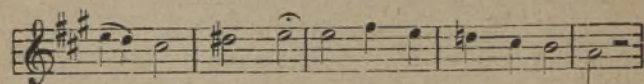
1. Bethlehemben szü - le - ték Krisztus

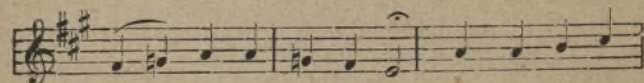
e vi-lág-ra, Jászolba he-lyez-te-ték

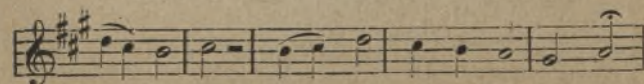
Posz-tó-ban ta-kar-va. An-gya-lok

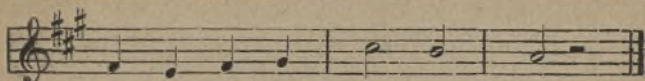
öt hir - de-ték. A pászto-ro-kat inték,

Men-né nek víg szívvel, Hogy Jézust ke-

resnék fel, S lát-ván, Is-tent dicsérnék.

Hál - a - dás-sal tisz - tel - nek.

2. Fényes csillag támada
 Jelül napkeleten,
 Mely bölcseket indita
 Üdvözleni menten,
 Kiktől arany és kenet
 S tömjén ajándékot vett.
 A jászolyban meglelt
 És bölcsektől megtisztelt
 Jézus, Isten szent fia,
 Ki ma jött e világra.
3. Már kezdetben veszélynek
 Volt kitéve élte
 Az Isten kedveltjének
 S halálra ítélve:
 Mert Héródes akarta,
 Hogy életét eloltsa,
 S megölni elszánta;
 De Isten Egyiptomba
 Küldé Jézus szülőit
 S elhárítá veszélyit.
4. Isten szent ítélete
 A bűnöst beéri,
 Héródes végezete
 Ezt előnkbe teszi,
 Meghalván a bűnhödött:
 József szent unszolást vött

Jézust visszavinni
 Názáretbe s nevelni,
 Mert kik voltak bosszuban,
 Vannak már föld gyomrában.

5. Pásztorok hív példáját
 Hívek oh kövessük,
 Istennek nagy jóvoltát
 Örömben hirdessük;
 Mert szentté Isten neve
 A Krisztus által leve,
 Mind az egész földön
 Ő fensége dicső lőn
 Minden hatalmak felett,
 Melyeket hatalma tett.

Jézus szent tiszte.

„Az egek beszélnek.“

1. Istent tiszteljétek
 Hívek, kik gyűltetek
 Most e szent ünnepre
 Áldott nap hinti ma,
 Hálára indítva
 Sűgárit e helyre:
 Égi tűz buzdítsa
 Mennyből alászállva
 A hívek sokaságát,
 Mint illik Istenhez.
 A szentek szentéhez,
 Kinek látjuk jóságát.

2. E nagy napon eljött
Jézus, a szent szülött,
Hirdetni országát,
Az Atya szerelmét,
A hit győzedelmét,
A bűn bocsánatját,
Az élet reményét,
Előéreményét,
Az örök boldogságnak;
A halál romlását,
Élet újulását,
3. Legfőbb azok között,
Kiket kiküldözött
Isten prófétákul:
Az életnek belsőbb
A léleknek felsőbb
Becsét tette tárgyul;
Szentek hitére vitt,
Fő boldogságra hítt,
Minden érző lelkeket;
Eltörle könnyeket,
És megédesített
Földi szenvedéseket.
4. A menny s föld örvendett,
Üdvözlő éneket
Az angyalok mondván;
Isten fián örült,
Kit boldog anya szült
Az ígéret napján;

Áldá hála-telve
Lelke, szíve, nyelve
Szenteknek az egeket.
Királyok és népek,
Ifjak, tisztos vének
Érzének szent örömet.

5. Ez ünnep dicső lett,
Mert ezen született
Jézus, hitünk feje;
Az isten-félelem,
Az örök kegyelem
Első hirdetője;
Kit bár kicsiny sors szült,
Mégis megdicsőült,
Mert dicső munkát végzett
Örök áldás szálljon
E napra s találjon
Minden szív ma örömet.

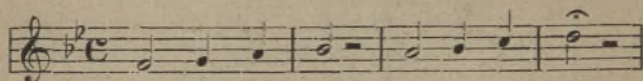
6. Az ezer lelkekkel,
A dicső sergekkel,
A földön és égben,
Oh jószágos Isten!
Leborulunk itten,
Hitben, reménységben,
Hálára buzdulunk,
Előttes áldozunk,
Nézz kegyesen mi reánk
A menny dicséreti
Között hallgassad ki
Hálánkat, mit rebegek szánk.

Öröm a Krisztus születésén.

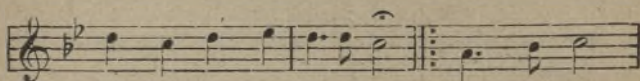
„Úr Istennek szent fia.“

1. Jer! mindnyájan örüljünk,
És ünnepet szenteljünk,
Mert születék úr Jézus nekünk.
2. Kit a kegyes úr Isten,
Könyörülvén emberen,
Elküldé utolsó időben.
3. Angyali szép zengések,
Hálaadó énekek
Jelenték, hogy Krisztus született.
4. Hirdeték pásztoroknak,
Nyájak közt vigyázóknak,
Hogy örvidenének Jézusnak.
5. Mert csak ő üdveztő,
Mindenekkel jóltevő,
Megtérő bűnöst meg nem vető.
6. Azért jöve, hogy élénk,
Istenünkhöz megtérnénk,
S ő általa kegyelmet nyernénk.
7. Nagy szeretet jele ez,
Hogy Isten emberekhez
Fiát küldé, mint bűnösökhez.
8. Mi azért Krisztusunkat,
Kegyes közbenjárónkat,
Tiszteljük mint szabadítónkat.

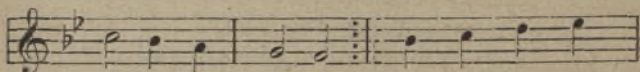
Jézus szent czéljai.

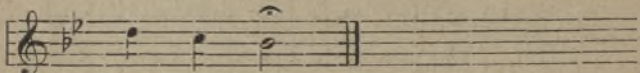
1. Di - cső - i - tünk és tisz - te - lünk

Ö - rök Is - ten! tégedet, Halld meg lel -
És szí - vünk

künk i - má - dá - sát,
há - la - a - dá - sát, Mellyel áld - juk

ne - ve - det.

2. Légy közöttünk jó Istenünk!
Éltető kegyelmeddel;
Szent lelkeddel oh buzdíts fel,
Dicsőségeddel boríts el,
S lelkünk töltsd bé örömmel.
3. Krisztusunknak, megváltónknak
Születése ünnepét
Hogy méltólag megülhessük,
S hálánkkal ékesíthessük,
Míg élünk, áldott nevét.

4. Ki azért jött és szenvedett,
Hogy nekünk életet adna,
Emberi-nem méltóságát,
A hív lelkek boldogságát
Példával tanította.
5. Szeretetet éreztetett
A megtérő szívekkel,
Reményt nyújtott a gyengéknek
Vigasztalást szenvedőknek,
S jót tett minden lelkekkel.
6. Ember-szívet nemesített,
Bús lelkeket orvosolt,
Minden léptén jót terjesztett,
Szívet győzött és gerjesztett
Szent beszéde, melyet szólt.
7. Isten égi szerelmének
Tüköre és példája,
Kiben csak szeretet lakott,
Kiben bűn nem találtatott,
Áldott Isten szent fia.
8. Áldd meg Isten gyűlésünkben
Szent hitünket Jézusban,
Ne hagyj tőle elszakadnunk,
Segélj halálig maradnunk
Tőle vett vallásunkban.
9. Szent élete szeretetre
Gerjesszen egymás iránt,
Öntsön szívünkbe türelmet,
És őszinte töredelmet,
Midőn bűnünk sért és bánt.

10. Áldd meg Isten szíveinkben
 Az egyesség érzetét,
 Az üdvesség óhajtását,
 Boldogságunk munkálását
 És szent neved félelmét.

ESZTENDŐ UTOLSÓ NAPJÁN.

Hálaadás.

„Tebenned bízunk eleitől fogva.“

1. Az esztendők eljönnek s elenyésznek,
 Bészakadnak az idő tengerébe,
 És elvegyülnek annak mélységébe;
 Így az emberek földi életének
 Léte elmulik, mint az esztendő,
 Mely repül és vissza nem jövendő.
2. Uram! te voltál, vagy s lészesz örökké
 Egy örök Isten, és vagy csak egyedül
 Idő múló változásain kívül;
 Te hozod az idő méhéből elé
 A napokat és az esztendőket,
 És ismét te szólítod el őket.
3. Ímé egy év múlik e nap alkonyán;
 Hány mult már el, és még hány elmulandó.
 Ki tudja azt, ki mint mi, csak halandó?
 Uram te tudod, kinek áll hatalmán
 Szabni törvényt és határt időnek,
 A multnak, jelennek és jövőnek.

4. A mi tudásunk annyiból áll csupán,
Hogy ezen esztendőnek eltelése
Életünk végének közelítése,
S hogy örömmel s búval vegyes folyamán
Isten védé s tartá életünket,
Királyunkat s magyar nemzetünket.
5. Boldog hát, ki bizonytalan napjait
Örömmel éli le, és úgy használja,
Hogy midőn üt élete végórája,
Nyugodt lelkiismerettel hagyja itt
E bánatos hazát, e földi hont,
A változandót és oly múltékonyt.
6. Sok embertársaink porrá levének,
Sok vének haltak, s ifjak hervadának,
És sokan szerencsétlenek valának;
Mi élünk, hála legyen az Istennek,
A hült poroknak békés nyugalom
Legyen a gond után a sírhalom!
7. Repülj hanyatló év! de végső napod
Oh ne menjen le senkinek haragján;
Legyen közönséges béke alkonyán,
És minden erőszak, mely törvényt tapod,
Szünjék meg, s az igazság kormánya
Legyen minden törekvés iránya.
8. Hála legyen az egy örök Istennek,
Hogy ez esztendőben is gondoskodott
Rólunk, s kegyelme minket el nem hagyott;
Esztendők s századok bár elteljenek,
Jósága megmarad mind örökre
S kiterjed minden teremtményekre.

Ó ESZTENDŐ ESTVÉJÉN.

Hálaadás Isten gondviseléseért.

„Világosság szent atyja.“

1. Halhatatlan teremtő,
Imádandó Isten!
Kiben elmúlt, jövődő
És változás nincsen.
Jelenléted maradandó,
Istenséged örök éltig állandó.
2. E világot alkotád
Bölcsen s hatalommal,
És rendjét megállítád
Erős tilalommal;
Határt tettél az időknék,
Melyek múlnak s többé vissza nem jönnek.
3. Mint a vizek elfolynak
A zúgó tengerbe,
Úgy a napok elmúlnak
Az örök évekbe;
Ha elküldöd, hozzánk jönnek,
Ha megtiltod, többé fel nem tetszenek.
4. Im esztendőnk végpontja
Hozzánk érkezett,
Elménk áldásban tartja
Neved, mely fedezett
Sziklái közt az életnek,
Veszélyiben a sorsnak s balesetnek

5. Már-már csendes véget ér
E fáradt esztendő;
Már megáll s kikötőt nyér
Sajkánk, mely veszendő
Volt a zúgó szélvészekben,
Fájdalmakban, súlyos szenvedésekben.
6. Áldunk Atyánk! a jókért,
Melyekkel tetéztél,
Áldunk súlyos próbákért,
Melyeket ránk mértél;
Áldunk atyánk! szeretttinkkel
S rokoninkkal egy szívvel és lélekkel.
7. Áldás legyen Istentől
Rajtad oh esztendő,
Mely örök kegyelemből
Vagy már eltelendő.
Vidd el atyánk szent székéhez
Imádásunk, idők fejedelméhez.
8. Isten, szállíts békében
Az új esztendőre,
Terjeszd éltünk körében
Áldásid fejünkre
Bűneinket oh töröld el,
S bocsáss által minket csendes lélekkel.

III.

ÚJ ESZTENDŐI
MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

Dicsőítés és esedezés Isten oltalmáért.

„Dicsőült helyeken.“

1. Dicsőséges Isten!
Kit magasztal menny, föld tenger,
Imád hív érzetben
Minden felség, angyal s ember.
A magasság s mélység határi
Ezer napok égő sugári,
Dicsőségedet ragyogják ki.
2. Nincs több örök Isten
A mindenség nagy frigyében,
Csak te véghetetlen,
Teremtményid hív körében,
Kik téged Istennek hirdetnek,
Neked naponta hálát zengnek
S kegyelmedből életet nyernek.
3. Az idők s századok
Istennek téged vallanak,
Ó és új világok
Halhatatlannak mondanak,
Nem változván szent lételedben
Bár világok elenyésznek fenn,
S újak állnak elé szép rendben.

4. Imé elmúlt tőlünk
Ismét egy teljes esztendő,
Kegyelmedből nyertünk
Újat, s ez is eltelendő,
Mint több éveink elenyésztek,
Melyek hozzánk tőled küldettek,
Mint felségedtől hív követek.
5. S bár tiszta éltünket
Vinnék hozzád áldozatúl,
És erkölcsünket
Hagynák szentül, ártatlanúl!
Ah de sok bennünk a gyarlóság,
S ha nem támogatsz fő valóság,
Elhagy minket minden boldogság.
6. Áldd meg új esztendőnk,
Szenteld meg édes hazánkat,
Legyen boldog időnk:
Koronázd meg határinkat,
Fejdelmünket tartsd dicsőségben,
Vallásunkat szép egyességben,
Testünk és lelkünket épségben.

Hálaadás és fohászkodás.

„Világosság szent atyja.“

1. Öröm s hála-énekkal
Téged Isten áldunk,
Egy szívvel és lélekkel
Buzgón magasztalunk
Hogy új évünk reggelére
Földi éltünk csendes békében ére.

2. Lelkeink ihletése,
Minden eszmélete,
Szíveinknek ütése,
Minden érzete,
Szent hálára gerjed ezért,
E megtartó isteni kegyelemért.
3. Mi jót és rosszat rejt ez
Esztenő kebele?
Tán bűt, bánatot fedez,
Vagy áldással tele?
Nem tudhatjuk, de oltalmunk
A jó Isten, egyedül benne bízunk.
4. Megáldja mezőinket
Termések javával,
S homályos értelminket
Az ész világával.
Jót érünk, a vész elkerül,
Kegyelméből mireánk remény derül.
5. De munkát és szorgalmat
Kiván háladásul,
S erkölcsi szent buzgalmat
Azért imádásul.
Imé Atyánk! hát fogadást
Teszünk, reánk adj bőv és gazdag áldást.
6. Szív s ész örök törvénye,
Mely tőled származott,
S tündöklő égi fénye
Nekünk üdvöt hozott,
Leszen keblünk óhajtása,
S minden tettünk mértéke és szabása.

7. Napjainkhoz napokat,
Évekhez éveket,
Örömmel áldottakat,
S veszélytől mentteket
Engedj érni jó Istenünk,
És tölteni, ezért buzgón könyörgünk.

Hálaadás és esedezés.

„A Sionnak hegyén úr Isten.“

1. Örök Isten! kinek esztendők
Nincsenek létedben,
Jelen vannak múltak, jövőndők
Egy tekintetedben;
Minket pedig mihelyt születünk,
Kétes változás vár,
Mint az óra, lefoly életünk,
S közel a véghatár.
2. Lám, mely sokan már elnyugvának
A múlt esztendőben,
Kik kivánt életben valának
Annak kezdetében,
Minket pedig kegyelmes Atyánk,
Mint eddig megtartál,
S újult esztendőt derítvén ránk,
Örömmre juttatál.
3. Atyánk! a te lelked ereje
Velünk ily jót tegyen,
Hogy kegyelmednek esztendeje
Ez új év is legyen.

Atyai karoddal hordozzad
Minden dolgainkat,
Dicsőségedre igazgassad
Helyes szándékinkat.

4. Ez esztendőt külső jókkal is
Atyánk koronázzad,
A szükséges mulandókkal is
Hazánk felruházzad.
Határinkat gyümölcsözéssel
Igaz szorgalmunkra
Áldd meg, hogy szükséges terméssel
Szolgáljon számunkra.
5. Kegyelmed, áldásod újítsad
Buzgó egyházadon,
Öröm harmatját szaporítsad
Hív lelki nyájadon.
Gátold hazánkban áradását
Bűnnek s gonoszságnak,
Fordítsd el eshető romlását
Királynak s országnak.
6. Tekintsd meg a szükölködőket
Légy az árvák atyja,
Vigasztalja a kesergőket
Szent igéd szózatja.
Kik fájdalmok ágyában nyögnek,
Vidámitsd lelköket,
Inségőkben kik könyörögnek,
Halld meg kérésöket.

IV.

HUSVÉT ELŐTTI HETEKEN.

Intés megtérésre.

„Uram! templomodba gyültünk.“

1. Hallgassuk figyelmetesen
Mire Pál apostol intsen,
Isten szent ítéletében
Hogy minket meg ne büntessen.
2. Immár azért felszerkenjünk,
Mint mély álomból felkeljünk,
Bűneinktől meneküljünk,
Szent életre igyekezzünk.
3. Isten szent szavát hallgassuk,
Parancsolatit megtartsuk,
Állhatatos hittel valljuk,
Segítségre ötet híjjuk.
4. Őrizkedjünk a vétektől,
Távozzunk el tévelygéstől,
Sok emberi szerzésektől,
Melyek elvonnak Istentől.
5. Mert illik, hogy jól vigyázzunk,
És arra legyen nagy gondunk:
A számadásban mit mondjunk,
Mikor majd innen kimúlunk.

6. Testünk sárháza romlandó,
Földi hazánk nem állandó.
Testi öröm változandó,
S lelki főjót nem adandó.
7. De a lélek nem földi rész,
Sőt magasb tökéletre kész,
Feljebb vágyik a szív és ész,
Nem testi kincsre, mely elvész.
8. Szivünk, lelkünk hát örökre
Szenteljük az erényekre,
Állandóul törekedve
Az erkölcsi tökéletre.
9. Hogy örök élet jutalma
Legyen pályánk diadalma,
S jussunk Isten országába,
Lelkünk boldog hazájába.

M e g t é r é s I s t e n h e z .

ZSOLOZSMA.

„Hálaadásunkban.“

1. Reménykedő szívvel
Sóhajtok az égre,
Atyai kegyelmed
Gyermek hitttel kérve;
Ne nézd bűnös voltom,
Oh halld meg kérésem:
Könyörülj én rajtam
Könyörülő Isten!

2. Szívemen félelem,
Lelkemen a bánat,
Mint két folyam árja,
Meglépett rám támadt . . .
Éu szerető Atyám,
Légy irgalmas hozzám:
Megtért gyermekednek
Bűnét megbocsátván.
3. Szánd meg könnyhullásom,
Én nagy búsulásom;
Jóságod, irgalmad
Jeleit hogy lássam!
Végy fel kegyelmednek
Karjaira engem,
Nehogy a csüggedés
Örvényébe essem!
4. Bűnömből kitérve,
Hozzád térek Atyám!
Szent parancsolatid
Útaiban járván.
Kivüled más nincsen,
Ki rajtam segítsen,
Minden bizodalمام
Benned van jó Isten!
-

NAGY-PÉNTEKEN.

Jézus szenvedése.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Oh Isten, ki a törődött
Szív keservét jól látod.
És a bánat miatt ömlött
Könnyeket megszámlálod,
Kedveljed érzésinket
És elmélkedésinket,
Melyek szívünkben támadnak
Halálán te szent fiadnak.
2. Mint sír a kertben magában,
Mint küszködik a harc czal,
Mely a sötét éjszakában
A földre ejti arc czal!
Hol kínjait lelkében
Érezvén és testében,
Gyötrődve veritékeznek,
Elalél és csüggedeznek.
3. De új erőt vesz magának,
Lelkét megbátorítja,
Mint a bajnok, bár harc zának
Kezdete tántorítja.

Az eláruló csókra
Önként megy a kínokra,
A fegyverekre öltözött
Vérengző kísérok között.

4. A bíró bár megismeri,
Hogy ő vétkét nem látja,
Elereszteni nem meri,
Ostor alá bocsátja;
Látja a nép véresen,
Nincs szíve, mely érezzen,
Fakad ily bosszús lármára:
Feszítsd, feszíts keresztfára!
5. Szenved immár kiterjesztett
Kezekkel fölszegezve,
A föld testéből eresztett
Vérrel vagyon fedezve;
Elalélván végtére
A kínok érzésére,
Meghal, atyjához sóhajtva,
Fejét keresztjére hajtva.
6. Oh! kínok közt elenyészett
Meváltónk a keresztfán!
Téged az egész természet
Búslakodva sírat s szán:
Reng a föld alkotmánya,
A holtakat kihányja,
A nap is ily bús órába'
Borúl sötét éjszakába.
7. Elhal én bennem is a szív
Ezeket elgondolva,

És bánatba merült lelkem
 Ejt szomorú gondokba:
 Hogy miért kellett neked
 Mindezeket szenvednek?
 Ki csak igazságot szóltál,
 S a mi üdvünkért munkáltál.

8. Vajha azért megtanulnók
 Szenvedésid becsülni,
 Az idvesség munkáiban,
 A miként te, hevülni,
 Mert így nyugton várhatjuk
 Veled találkozásunk
 Ott fenn a nagy s magas égben,
 Hol te vagy már dicsőségben.

Krisztus halála.

„Haragodnak nagy voltában.“

1. Gyászba borult a természet
 E nap felett,
 Melyen Jézus meghala;
 De nyert lelkünk dicsőséget,
 Üdvösséget
 A mennyekben általa.
2. Szelid megváltónk kezében
 Ily ügyében
 Keserű pohár vala;
 De az volt mennyei atyja
 Akaratja —
 S Jézus értünk meghala.

Sőt teste bár elrothad
 Sírhalom éjében,
 Ama napon feltámad
 Új szentebb életben.

4. A természet tárában
 Mint magvak újulnak,
 S új virág-illatokban
 Érzésink vidulnak:
 Így a teremtő keze
 Felveszen sírunkból,
 S porunk, melyet fedeze
 Porok közt, él újból.

5. Imádjátok lelkeink
 Az urat, a ki szent;
 Ki alkotá e földet
 S ott fenn a végtelent;
 Ki Jézust, ő szent fiát,
 Dicsőségbe vivén,
 Nekünk is új életet ad
 Az élet reggelén.

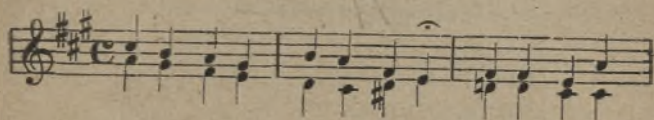
Öröm Krisztus feltámadásán.

„Oh mennyei kegyes Atyánk.“

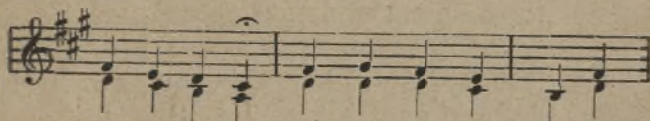
1. Fénylik a nap fényességgel,
 Zeng az ég nagy dicsérettel,
 E világ örül örömmel,
 Lelkünk teljes új reménnyel.

2. Mert az Istennek szent fia
Halál-félelmet elronta,
S új életének általa
Új életre reményt ada.
 3. Koporsóban eltemeték,
Vitézektől őrizteték;
De halálban nem hagyaték,
Harmad nap feltámasztaték.
 4. E húsvéti szent ünnepen
Ezért vagyunk nagy örömben:
Mert a Krisztus új életben
Feltámadt dicsőült testben.
 5. Oh kegyelmes áldott Isten!
Gerjessz fel minket lelkünkben,
Hogy imádjunk víg örömben
Mi is téged új életben.
 6. Kérünk téged oh! nagy Isten!
E húsvéti örömünkben
Oltalmazz minket mindenben,
Lelki s testi veszély ellen.
 7. Hálákat adunk tenéked,
Ki Jézust ma felköltötted,
S példájára, hogy majd minket
Feltámasztassz, megigérted.
-

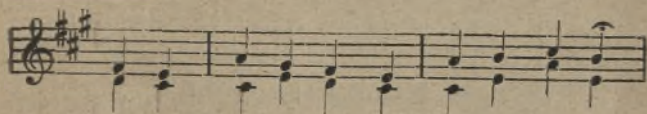
Feltámadunk.

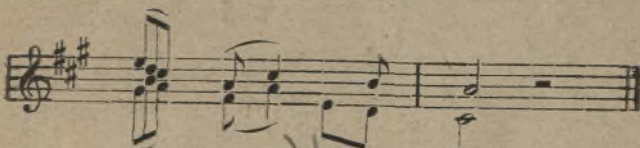
1. Hajnal mosolyg az éj után, Pacsirta zeng

nap-su ga-rán, Harmatban für - dik a

vi-rág, Reggel van: éb - red a vi-lág!

Fel - tá - ma - dunk!

2. Elmult a tél, tavasz virul;
Sírhint zöldül..., fa lombosul...
Virágnak kelyhén méhe-raj
Zsibongás, élet, munka, zaj:
Feltámadunk!

3. Kong a harang, imára hív,
Szent érzelmekkel telt a szív.
Tolong a nép, nagy ünnep ez,
Húsvét van, ének zengedez:
Feltámadunk!
4. Töviskoszorú, fakereszt,
Rémképetek már nem ijeszt!
A halhatatlanság egén
Egy fényes csillag int felém:
Feltámadunk!
5. Oh hála neked Istenünk,
Ki ily kegyesen bánsz velünk,
Ki sírunk hosszú éjjelét,
E szent hitünkkel enyhítéd:
Feltámadunk!

Krisztus szószólónk Isten előtt.

„Krisztus mennybe felmene.“

1. Krisztus ma feltámadá,
Bűnt és vétket elmosa,
Ő szent vére hullása
Lett vétünknek romlása
Csak ő nekünk
Az élő Istennél
Kedves szószólónk.

2. Istennek bölcsessége,
Hozzánk való szerelme,
Megjelent dicsősége,
Kitetszék nagy kegyelme.
Csak ő nekünk sat.
3. A kegyelmes úr Isten
Könyörülvén emberen,
Győzedelmet engedett
Jézusnak a bűn felett.
Csak ő nekünk sat.
4. Krisztus ártatlan bárány,
Ki mi értünk áldozván,
Bűnünkből szabadítván,
Új életre támasztván:
Csak ő nekünk sat.
5. Haljunk meg hát a bűnnek,
Véget vetvén vétünknek.
Éljünk az új életnek,
S adjunk hálát Istennek.
Csak ő nekünk sat.

Hitünk győzedelme.

„A Sionnak hegyén Úr Isten.“

1. Áldott az Úr, oh légyen áldott,
Kegyelme van velünk,
Hitünk, reményünk, hogy megállott,
Ünnepet szentelünk.

Az élet itt e földi létben
 Koporsónkig vezet.
 Lelkünk sóvárgva fönn az égben,
 Örök hazát keres.

2. Ki életét átküzdte bátran,
 Példát mutatva itt,
 Aztán kimult kereszthalálban,
 Minket ma is tanít.
 Még áll reményünk, állni is fog,
 Az igazság örök,
 S megfejti rendre, mind a titkot
 A sirhalom fölött.
3. Levél lehull az őszi ágról,
 Az ércz, a kő enyész,
 Mi lesz a földből, a világból,
 Ha egykor napja vész? . . .
 Minden elmulik, a mi földi.
 Minden az ég alatt,
 A megmaradt űrt mi betölti,
 Csupán a lélek az.
4. Nem félünk már. Erő nem győzhet
 A lelkiek fölött
 Során elmuló nagy időknek,
 A lelki kincs örök.
 Kerül a test mind feloszlásra,
 Ebben sorsunk közös,
 De van remény vigasztalásra
 Borongó gyász fölött.

5. Jézussal él s jár ajkról-ajkra
A szeretet tana,
Van égi kéz, vigaszát tartva,
Ha minden elhagya.
Szívek közös érzelme balzsam
A szenvedőre is,
És útat nyit a szóban, dalban
Az ég kárpitjáig.
6. Az élet nem cél önmagában,
Az cél: hogy jók legyünk,
Ki egyedül áll a világban,
Segitse fel kezünk.
Szeressünk híven mindhalálig,
Mert boldogul a nép,
A mely szeret és hitben áll itt,
Imádva Istenét.
7. E nap hitünk győzelmi napja
Az enyészet fölött,
Oh, áldott, áldott, a ki adta,
Kegyelme szent, örök.
Feltámadás édes reménye
Szívünket hatja át,
Hiszünk, reménylünk fönn az égbe
Egy szebb, örök hazát.
-

Krisztus szent atyja által feltámasztatott.

„Mindenkoron áldom.“

1. Szent öröm-érzések
 Buzdítják mostan lelkünket
 S zengjük buzgó énekünket
 Néked, teremtőnknek,
 Ki Jézust halálból
 Kihoztad mi megváltónkat,
 Feltámasztád megtartónkat,
 A sír homályából.

2. Megengeded Isten,
 Hogy áldott szent országodért
 Ontana ártatlanul vért
 A gyászos kereszten;
 A kínok poharát
 Felvenné az igazságért,
 Melyet tanított és ismért
 Mint élet sugarát.

3. De ime nem hagyád,
 Hogy szented rothadást érjen
 S szerzél neki a gyász-éjben
 Új élet hajnalát.
 Oh mily vigasztalás
 Nekünk is a szent remény,
 Mely ott fénylik hitünk egén:
 Hogy van feltámadás.

4. Az élet bár hozzon
 Ránk terhes bűt s fájdalokat,
 Bár sűrű köny-záporokat
 Szemünk itt hullasson:
 Lelkünk meg nem retten,
 Mert minden bű és szenvedés
 És súlyos kereszt-viselés
 Egyszer véget veszen.

5. És te enyészetet
 Nem ismerő örök Isten!
 Kiben vég s változás nincsen,
 Új létre hívsz minket;
 Dicső légy ily való
 És boldogító reményért;
 Lelkünk hozzád vételéért
 Kérünk mindenható!

**Feltámadásunk reménye a
 Krisztusban.**

„Az Istenhez az én szómat.“

1. Dicsőség neked egy Isten!
 Ki szent vagy természetedben,
 Szent vagy, szent a te neved,
 Nincs több Isten kívüled.
 Tőled származik minden jó,
 A mi szent és boldogító

E földön s a mennyekben,
Általad van oh Isten!

2. E nagy nap is azt mutatja,
Hogy kegyelmed boldogítja
Az emberi nemzetet,
Melyért Jézus szenvedett
S meghalt szent vérével hullatván
Kín-sebekben a keresztfán:
Ártatlan áldozat lőn
A legjobb szív e földön.
3. Ki szeretetben élt s lehelt,
Ki jót tanított és mivelt,
S boldogítani vágy vala
Jó szívének általa
Minden megtérő halandót,
Új emberré változandót,
Terjeszté szent világát,
S az Istennek országát.
4. Meghalt a szent igazságért,
Melyért híven küzdött és élt,
De feltámasztá atyja,
S híveit is biztatja,
Hogy, ki az igazságért él,
Feltámadást méltán remél,
S a Jézus példájára,
Megnyeri bizonyára.
5. Mely boldogító remény ez,
Hogy minket az Isten fedez.

S a halál éjjelében
Nem múlunk el végképpen,
Hanem tovább élünk ott fenn,
Egy magasabb, szentebb létben,
Hol új munkát bíz reánk,
A mi mennyei Atyánk.

ÁLDOZÓ-CSÜTÖRTÖKI.

Krisztus felmagasztaltatása.

„Krisztus ma feltámadta.“

1. Krisztus mennybe felmene,
Pályáját bevégezve,
Ült atyjának jobbára,
Lett a lelkek királya.
Krisztus ül atyjának
Mennyekben jobbán,
És uralkodik.
2. De mielőtt mennybe ment,
Hogy feltámadt, megjelent,
A többek közt Péternek
És kik benne hívének.
Krisztus ül sat.
3. Negyven napig volt velek,
S tőle biztatást vettek,
Hogy ő él és élri fog,
Őt siratni hát nincs ok.
Krisztus ül sat.
4. Aztán meghagyá nekik,
Jeruzsálemből addig
Egyik is el ne menne,
Mig szent lelket nem venne.
Krisztus ül sat.

5. Mert a lélek ereje,
Rájok szállván szent heve,
Bátorságra indítja,
Szólani megtanítja.
Krisztus ül sat.
6. Majd az olajfák hegyén,
Fényben felemelkedvén,
Tanítványit itt hagyá
S lőnek apostolokká.
Krisztus ül sat.
7. Uralkodik mennyekben,
S e földön a lelkeken;
Mert velünk van itt és ott.
Legyen főpapunk áldott!
Krisztus ül sat.

Krisztus híveinek vezére.

„Áldjad én lelkem az urat.“

1. Jézus, hitünk kösziklája!
Te vagy az út és élet,
Veled az ember pályája
Az egeknek útja lett:
Te felmentél az égbe,
De nem hagytál kétségbe.
2. Megtanítál szelidséggel
Viselni a keresztet,

Melyet az úr bölcsességgel
Nekünk is vállunkra tett.
Megtanítál, mint éljünk,
Mit higyjünk és reméljünk.

3. Szent lelked ada kezdetet
A vallás világának,
Hit, reménység és szeretet
Mind lelkedből buzgának;
Te általad lehetnek
Boldogok az emberek.
 4. Áldott légy éltünk vezére,
Végetlen szerelmedért,
Mellyel lelked elvisele
Minden bajt híveidért,
Meggyőzted a kínokat,
Hogy idvezítsd azokat.
 5. Kérünk, oh Jézus már téged,
Ne hagyd itt a kétségben,
Vérrel szerzett örökséged,
Sőt védj minden inségben.
Szellemed legyen velünk,
Mig e földön küzködünk.
 6. Majdan ott a jobb világban,
Hol nem nyom a testiség,
Angyali ártatlanságban
Fogunk szolgálni mindég.
Addig segélj lelkeddel,
Hogy hozzád juthassunk el.
-

VIII.

PÜNKÖSTI
MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

A keresztény vallás első győzedelme.

„Szeret, imád, magasztal.“

1. Csudálandók úr Isten!
Számptalan műveid,
Melyeket a mindenben
Alkottak kezeid.
Erődet prédikálják
Minden teremtmények,
Intézetid csudálják
Elmélkedő lelkek.
2. Ott a napban s csillagban
Szemléljük hatalmad,
Itt porszemben s fűszálban
Csudáljuk nagyságod.
Nagy az úr a művekben,
Bár elménk nem hatja;
Nagy az úr kis jelekben,
Bár szemünk nem látja.
4. Mint szelíden kél s mosolyg,
A hajnal keleten,
Nappá derül, majd ragyog
S áldást hint az égen:

Így hozá fel kezdetben
 A vallás hajnalát,
 Mely mint nap derült fényben
 Szórja már sugarát.

4. Isten kiseded dolgokat
 Magosakká teszen,
 Elbont ellen-czélokat
 S győzedelmet veszen;
 Apostolok nyelvével,
 Nem ércz-fegyverekben,
 Hinté a vallást széllyel,
 S őrzé veszélyekben.

5. Szent lelkének hatalmát
 Küldé tűz-nyelvekben,
 És a hit viadalmát
 Kevés hirdetőkből
 Megszentelé s terjeszté
 Ezer népek között,
 S diadalmassá tevé
 Azt koronák fölött.

6. Dicső légy örök felség!
 Ily lelki napfényért,
 Melyben a kereszténység
 Boldog derült kort ért.
 Minden részét földünknek
 Derítsd fel e nappal,
 Győzedelmét a hitnek
 Terjeszd hatalmaddal.

Krisztus ígérete a szent lélekről bételjesedék.

„Krisztus mennybe felmene.“

1. Pünköszt napja bételvén,
Jérusálemben lévén
Apostolok valának
Egyenlő akarattal.
A szent lélekről
Krisztus ígérete
Bételjesedék.
2. Hogy várnák a szent lelket,
Im nagy hirtelenséggel
Zendülés lőn az égből,
Mint sebes szél zúgása.
A szent lélekről sat.
- 3 E zendülés jelt ada
Az eljött szent lélekről,
És betölté a házat,
Hol veszteg ülnek vala.
A szent lélekről sat.
- 4 Apostolok látának
Sok részre osztott nyelvet,
Kettős tűzzel lángolva,
És szálla mindenikre.
A szent lélek sat.
5. Bételének mindnyájan
Istennek szent lelkével,
Sok nyelveken szólának,
Mind engedé szólniok.
A szent lélekről sat.

6. Hirdették az Istennek
Magasságos dolgait,
És taníták mindennek
Az idvesség útait.
A szent lélekről sat.
7. Csudálandók az úrnak
Művei a mindenben
Felségesek útai
Az idvesség rendében.
A szent lélekről sat.
8. Isten! ihless lelkeddel,
S egyesítsed szívünket.
Világosítsd elménket,
S erősítsed hitünket,
A szent lélekről sat.

Esedezés Isten lelki ajándékaiért.

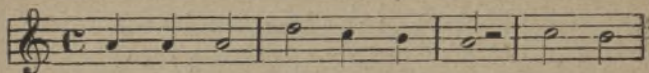
„Úr Isten! kész az én szívem.“

1. Bölcs teremtő, szent úr Isten!
Szentelj meg minket lelkünkben,
Tölts bé szent ajándékkal,
Bölcseséged sugarával;
Jövel szivek vizsgálója,
Légy lelkünk bölcs oktatója:
Világa gyúl ott a léleknek,
Hol szent lelket adsz a híveknek.
2. Mennyei ajándékat
Mihelyt nyerte, megbátrodott
Jézus kisedet társasága
S felgerjédt buzgósága.

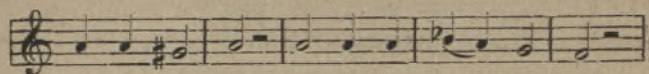
Hirdetni szent országodat,
Magasztalni dolgaidat,
Terjeszteni Jézus szent hitét,
Bizonyítani mennyben életét.

3. Gyűjts világot értelmünkben,
Szeretetet szíveinkben.
Balsorsunkban oh ne hagyj el,
Gyámolíts segedelmeddel.
Szent hazádnak dicsőségét,
Híveid szép békességét,
Hitünknek édes szabadságát
Áldd meg s értelmünk tisztaságát.
4. Szentelj meg, oh mindenható,
Lelkeddél, mely vigasztaló,
S újjá szüli szíveinket,
Jóra birván elméinket.
Segélj, hogy hitben állandók
Legyünk mi gyarló halandók;
Imádjunk buzgón, téged Isten!
Jézus által Atyánk a mennyben.
5. Egyesítsed szíveinket
S különböző nyelveinket
Bíradj egy érzetre s jóra,
Hit s hazáért egyes szóra,
Dicséret, dicsőség legyen
A mennyekben néked Isten!
Legyen béke szent hajlékodbán
Szentség neved' magasztalódban.

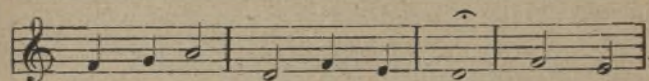
Isten szent lelke erőt adott az
Apostoloknak.

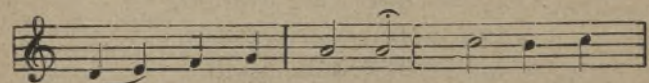
1. Ke-gyes és szív-e - me - lő Gon-do-

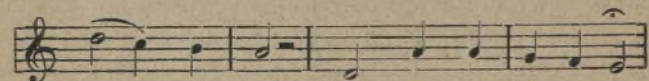
lat-ra ve - zet A hit s em lé - ke-zet,

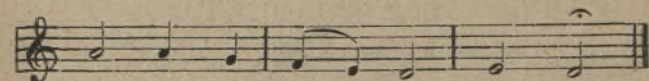
Hogy az ál - dott te - rem - tő A - pos-

to - lok ser - gé - re Szent lel-ke-t

bo - csá - ta, S e na - pon jelt a-da

A hit ter - jesz - té - sé - re.

2. Az örök halhatatlant
Imádjuk szüntelen,
Ki tűzben s szélvészben
Megszentelé itt alant

A mennyei hitvallást
Az Apostolokban,
Sok viadalokban
Nyujtván szent vigasztalást.

3. Lelkesülés szent heve
Buzdítá nyelvöket,
A megszenteltetett
Vallás terjesztésére.
Az úr hatalmas keze
A buzgó lelkeknek,
Bár erőtleneknek,
Védelmökre érkeze.
- 4 Van egy titkos véderő
A szent igazságban,
Melyet rokonságban
Tart az áldott teremő;
Mely előtt bűn s gonoszság
Elvész s összeomlik
S mint pára enyészik,
Bármily magas pontra hág.
5. Nézd e példát halandó!
S bár veszély környülvett,
Hit s igazság mellett
Légy halálíg állandó.
Isten jobbjá véd téged
S nyujt neked oltalmat;
A mennyben jutalmat
Nyer kitartó hívséged.
-

Tüzes nyelvek szállnak az Apostolokra.

1. A Pünköstnek jeles napján
A szent lélek elküldeték
Erősíteni szívöket
Az Apostoloknak.
 2. Krisztus igére szent lelket
Buzgó hív tanítványinak,
A mely megtanítja őket
Tisztökben eljárni.
 3. Tüzes nyelveknek képében,
Mint egy sebes szél zúgása,
Le is szálla ez reájok
A gyülekezetben.
 4. Megtelének szent lélekkel,
S kezdének szólni nyelveken,
Miként adá a szent lélek
Bölcsen s bátran szólni.
 5. Örüljünk azért Jézusban,
S magasztaljuk szerelmeért,
Ő általa mondjuk vígan:
Dicsőség Istennek!
 6. Dicsértessél oh nagy Isten!
Szent fiad által mennyekben,
Erősíts meg szent lelkeddel
Minket igaz hitben.
-

Hálaadás Isten szent lelke vigasztalásáért.

„A pünköstnek jeles napján.“

1. Keresztények buzgó serge,
Úr Istennek áldott népe,
Krisztus Jézusnak szent híve
Örvendezz szivedbe:
 2. Mert árvául nem maradtál,
Sőt megajándékoztatál:
Mert im szent lélek reád száll,
Mely már megvigasztal.
 3. Idvességedre megtanít,
Félelmedben felbátorít,
Sötétségben világosít,
És minden jóra int.
 4. Ajándékát az Istennek
Drága jelét kegyelmének,
Háláljuk szent felségének.
Dicsőség nevének!
 5. Dicsértessél örök Isten
Szent fiad által mennyekben,
Tarts meg minket kegyelmedben,
Mindörökké Ámen.
-

ÚRVACSORA OSZTÁSKORI MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

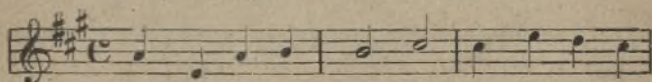
Az Úr Jézus dicsérete.

„Mint a szép hűves patakra.“

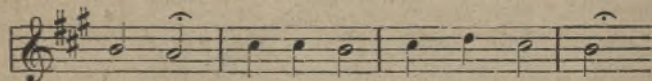
1. Dicsérünk téged úr Jézus!
Lelkünknek örömével.
Oh mi királyunk úr Krisztus!
Felmagasztalunk szívvel,
Ki mi értünk meghaltál,
Asztalodhoz hívattál,
Utolsó szent vacsorádra
Emlékeztető példára.
2. Méltó vagy a dicséretre,
Mert minket megváltottál;
Szenteknek örökségére
Nékünk útat nyitottál.
Mi voltunk, kik vétkeztünk,
Te szenvedtél érettünk,
Ez egész világ bűnéért
Ártatlanúl ontottál vért.
3. Oh mely boldogok hát azok,
Az atya áldottai,
Kik ide hivatalosak,
Mint Istennek fiai.

Azért Krisztus halálát,
Szenvedését, sok kínját,
Minden tanítvány hirdesse,
Dicső példáját kövesse.

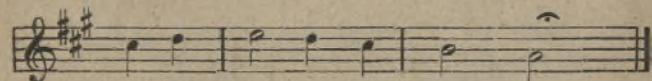
Vallástétel és gyónás Isten előtt.

1. Szent vagy Isten, szent vagy, Véghetetlen

szent s nagy! Egyetlen ö - rök Is - ten!

Kihez ha-son-ló nin - csen.

1. Szent vagy Isten, szent vagy!
Irgalmad bőv és nagy;
Minden szív téged imád,
Minden lélek téged áld

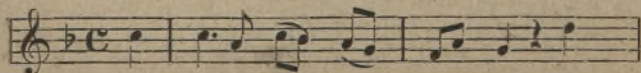
3. Krisztus által minket
Oktattál, lelkünket
Boldogságra vezérléd,
S temagadnak szenteléd.

4. Mely szent s idvesség
E cél, mely felséges!
Melyre minket felvettél
S lelkeddel eljegyzettél.
5. E szent asztal mostan,
Hol szent kenyér s bor van,
Ím arra int bennünket:
Áldjuk idvezítőnket.
- 6 Áldjuk és tiszteljük,
Ki által reméljük
E szent cél elérését,
S lelkünknek idvességét.
7. Szenvedett ő s megholt,
Noha büntelen volt,
Kiontatott szent vére,
Gyász borúla testére.
8. A kenyér testének,
A bor ezent vérének
Ábrázoló jelei,
Hitünk erősségei.
9. Érezzük oh Atyánk!
Mely jó áradt reánk
Szent fiadnak általa,
Ki mi értünk meghala:
10. Értünk emberekért,
Minden bűnösökért,
Kik bűnökből megtérnek,
S jobb életet ígérnek.

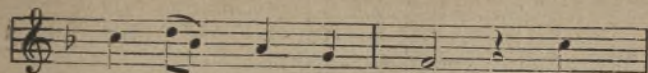
11. Oh Atyánk, irgalmazz
Bűnünkért ne halmazz
Méltó büntetést reánk,
Légy kegyelmes szent Atyánk!
12. Mert jaj, hová leszünk,
Ha büntetést veszünk
Bűneink szerint majdan
A nagy ítélet napon!
13. Lelki mély sebeink
A mi sok bűneink;
Jaj nekünk, mert sok vétünk,
Büntetést kér ellenünk.
14. Az Isten kegyelmét,
Szent neve félelmét,
Mely sokszor megvetettük,
Szent útját nem követtük.
15. Irigység, gyűlölség,
Harag és kevélység,
Szivünket elfoglalták
S rosszra tántorították.
16. Vétkes szó s gondolat,
Kárt tevő indulat,
Fösvénység és irigység,
Hideg szeretetlenség.
17. Könyörületlenség,
Megvetés, hidegség,
Szegényen nem segítség,
Szent házadtól elhülés:

- 18 Mind az, a mit lelkünk
Érez és bán bennünk,
S lelkünk ismeretének
Nyugalmat nem engednek.
19. Nem másnak oh Isten!
Csak néked im itten
Valljuk meg bűneinket,
Te oldozd fel lelkünket.
20. Nem tudunk hatalmat,
Mely nekünk irgalmat
S bűnbocsátást adhatna,
Minket megnyugtathatna —
21. Rajtad kívül Isten!
Ki minden lelkeken
Egyedül uralkodol
S tudod a szív mit gondol.
22. Ím lelkünk megvallja,
S elődbe számlálja
Vétkeinknek sokságát,
Törvényid megrontását.
23. Tégy kegyelmet velünk,
Ne gerjedj ellenünk
Engedetlen voltunkért,
És ne büntess vétkünkért.

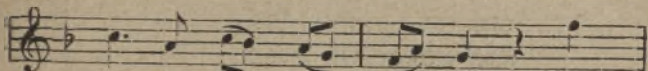
Úrvacsorakor magasztalás.

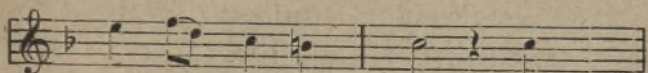
1. Sze-ret, i-mád, ma - gasz-tal, Ér-

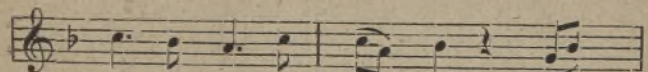
tel-münk, ér - ze - tünk, É -

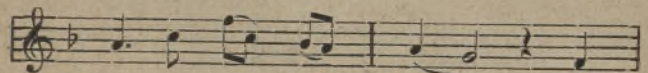
lő hit - tel, há - lá-val, Té-

ged szent Is - te - nünk! Ér-

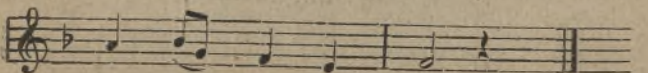
ze-ményink tá - rá-ban Nincs

szentebb é - re - zet, Mint

ez: Is-ten ve - lünk van, Az

Is - ten sze - re - tet.

2. Dicsőítések felett
Dicső a tisztelet,
Melyet áldoz előtted
A tiszta szeretet.
A mindenség háláját
Meghaladja szívünk,
Midőn téged mint atyát
Lélekből szeretünk.
3. Kegyelmed adott létet
E nagy teremtésnek,
Osztott illő helyzetet
Angyalnak, féregnek;
Létel, élet, kegyelem
Ragyog s munkál ottan,
Hol isteni szerelem
Teremtményi közt van.
4. Megelőzött kegyelmed
Isten! létünk előtt,
Koronául tett kezed
Teremtményid fölött.
Midőn érzelmünk nem volt,
Éreztél érettünk,
Midőn elménk nem gondolt,
Őrt álltál mellettünk.
5. De ki hálálhatja meg
Atyánk, szerelmedet!
Melyet Jézus teljesen
Nékünk kihirdetett.

Szerelmed, mely felemelt
Minket minden felett,
Szerelmed, mely megszentelt
S a te népeddé tett.

6. Szeretet áldozatja
Lett értünk Jézusunk,
Éltét halálra adta,
Úgy kívánta javunk.
Eltelve szent czéljával
S érezve felségét,
Megpecsétlélé kínjával
Szent pályája végét.
7. E szent asztal ím mostan,
Hol szent kenyér s bor van,
Int minket a Krisztusban
Élni, halni bátran.
E kenyér ím testének
Szenvedésit jegyzi;
E pohár szent vérenek
Kiomlását teszi.
8. Mely méltó, hogy lelkünkben
Hálára serkenjünk,
Krisztust teljes éltünkben
Követni gerjedjünk!
Az Isten nagy irgalmát,
Velünk tett kegyelmét,
Dicsőítsük hatalmát
S végtelen szerelmét.

ÚRVACSORA VÉTELKOR.

**Hálaadás Isten jótéteményeiért a
Krisztusban.**

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Gondviselő szent Istenünk
Tekints bűnös fejünkre,
Nincs más kiben reménylenünk,
Te vigyázz életünkre.
A mennyből letekintél,
S magadhoz azzal intél,
Hogy szent fiadat kövessük
És halálát emlegessük.

2. Jó-voltod olyan nagy vala
Az emberi nemzethez:
Szent fiad értünk meghala.
Oh mely szent intézet ez!
Háladásban említjük
Szereteted s hirdetjük.
Oh Isten nagy kegyelmessége!
Melynek nincsen soha vége.

3. E nagy jóért a hű lélek
Hálát adjon Istennek,
Énekelvén szent nevének,
Áldja szíve mindennek;
Neve légyen szentségben
A földön és mennyégben;
Nyert a bűnös közbenjárót,
Megtérésre útmutatót.

4. Jövel úr Isten! szivünkbe
Önts teljes buzgóságot,
Erősíts meg szent hitünkben,
Hogy nyerjünk boldogságot,
Melyet nekünk szereztél,
Midőn ily nagy jót tettél.
Áldunk örökké tégedet,
Magasztaljuk szent nevedet.
5. Lelkünknek boldogítója
Ki vagy az egekben is,
Légy éltünk oltalmazója
E mulandó földön is;
Mert testünk ellenünk áll,
Velünk gyakran szembe száll,
Lelkünk várát próbálgatja
A testiség indulatja.
6. Állj mi mellénk kegyelmeddel
Földi gyarlóságinkban,
Vezérelj te szent lelkeddel
Sok viszontagságinkban.
Ne engedd hatalmaddal,
Hogy testünk erős haddal,
Akármiként törekedjék,
Rajtunk győzedelmeskedjék.
7. Lelkünknek egy reménysége,
Atyánk, mi fejedelmünk!
Szent lelkednek segítségé
Légyen erős védelmünk.

Kegyesszemmel tekintsed,
 Vigasztalással hintsed
 Szíveinknek töredelmét,
 S tartsd meg szent neved félelmét.

8. Oh ne ontsd ránk vétkeinkért
 Búsulásod poharát,
 Ne fordítsd el bűneinkért
 Áldott arczod sugarát.
 Segélj, útag kövessük,
 Hogy egykor elnyerhessük
 Megtérésünknek jutalmát,
 Az életnek koronáját.

ÚRVACSORA UTÁN.

Dicsőítés.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Békességnek fejedelme,
 Istennek áldott fia,
 Bűnösöknek reménysége,
 Emberek megváltója!
 Kenyeret és bort vettünk:
 Hogy meghaltál érettünk,
 Annak emlékezetére,
 Szent neved dicséretére.
2. A mi lelkünk benned bízik,
 Lelki jók forrásában,
 S hiszi, meg nem fogyatkozik
 Sok földi próbáiban;

Mert tetszett az atyának,
Mennynek, földnek urának,
Hogy adjon nekünk országot
Jövendőben boldogságot.

3. Dicsőség a magasságban
Egy örök Istenünknek!
Áldás hívek szent házában
Néked Idvezítőnknek,
Ki ülsz Istennek jobbján
Örökké uralkodván:
Vigy minket örökségedbe,
Mely vagyon fenn az egekbe!

Úrvacsorai bérekesztés.

1. Menjetek el békességgel
Úr Istennek áldottai!
Teljetek bé kegyelemmel
Mint megszentelt fiai.
2. Méltó Isten, hogy dicsőség,
Tisztesség és hálaadás
Adassék neki mindég
S legyen rajtatok áldás!
-

KÜLÖNÖS ALKALMI
ISTENI DICSÉRETEK.

I.

KÖZÖNSÉGES GYÜLÉSI
MAGASZTALÁS ÉS ESEDEZÉS.

Anyaszentegyház békességeért.

„Dicsőült helyeken.“

1. Hálával, vigságban,
Imádunk, oh örök Isten!
Dicsérő hangokban
Rólad zeng énekünk itten;
Ki a földön és tengereken,
Ott fenn a csillagos egekben
Egyedül vagy mindenben minden.
2. Egybegyültünk újra
Szent egyházunk dolgaiban,
Vezérelj a jóra
Elménket, szivünket mostan.
Im vallást teszünk szent nevedről,
A mi kegyes idvezítőnkről
És hitbeli egyességünkről.
3. Gondviselésednek
Köszönjük, hogy megtartottál;
S kiseded seregednek
Őre s bölcs vezére voltál.

Az időknék nagy próbáiban
Minden háborúságainkban
Szent háznak viadaliban.

4. Oh, tarts meg békében
Tovább is szent egyházunkban
Igéd szerelmében
És hív magasztalásodban.
E hazának adj csendességet,
Népei között egyességet,
Királyunkhoz igaz hűséget.
 5. Áldd meg a véneket,
Oszlopait hajlékodnak;
S az ifju sziveket
Lelkesítsed szent háznak
Mély és igaz szeretetére,
Ős'ink áldozatkészségére,
Mind halálíg hű védelmére.
 6. Adj hív tanítókat,
Kik oktassák hű népedet,
Bölcs előljárókat,
Kik féljék szent törvényedet,
Hogy a te szent templomaidban
Énekeljen néped vígságban
És imádjon szent buzgóságban.
-

II.

TEMPLOM SZENTELESKOR.

Megszenteltetésért.

1. Nagy Isten! kit bé nem fognak
Az egeknek egei,
Udvarod körül forognak
Csillagok seregei.
Az egész föld környéke
Lábaid zsámoly-széke;
E széles világ templomod,
Hol látszik felséges nyomod.
2. Noha emberi kéz néked
Nem építhet hajlékot,
Hogy megmérhetetlen széked
Határ között lakjék ott;
De a Siont kedveled,
Lakóházul szenteled,
Hol hiveid egybegyülnek,
Imádásodban örülnek.
3. E szent házat építettük
Mi is dicsőségedre,
Zsámoly gyanánt helyezettük
Örök dicséretedre.
Oh áldások Istene!
Kinek gazdag kegyelme:
Szenteld meg ezt szentségeddel,
Töltsed bé dicsőségeddel.
4. Hogy legyen az Isten háza
Menyországnak kapuja,

Dicső neved koronázza
 S zengjen itt allelujah!
 Ajtaját magad nyisd meg,
 Küszöbit erősítsd meg,
 Hogy e háznak méltósága
 Legyen szent orczád világa.

5. Gondviselő szent szemeid
 Fordítsad e templomra,
 Nyujtsd ki hatalmas kezeid
 Mellettünk oltalomra;
 Erősséged ládáját,
 Törvényed két tábláját
 Itt nyugodalmába szállítsd,
 Bizonyságtételnek állítsd.

6. Ha e házban imádkozunk,
 Hallgasd meg kérésünket;
 Ha szíveinkben áldozunk,
 Kedveljed érzésünket;
 Mikor szódat hallatod
 És a népet oktatód,
 Adj füleket figyelemre,
 Szívet az engedelemre.

7. Formálj minket szent életen
 Épült élő kövekké.
 Építs fel e szegleten
 Egy testté s egy lélekké;
 Kegyelmedben részesíts,
 Szeretetedben egyesíts:
 Hogy a hívek egyessége
 Legyen e ház ékessége.

III.

PAP SZENTELÉSKOR.

Esedezés Istentől a megszenteltetésért.

„Az egek beszélnek.“

1. Az Istent imádjuk,
A teremtőt áldjuk,
Istent a teremtőt,
Kinek létét valljuk,
Bölcs munkáit látjuk,
Melyek hirdetik őt:
Ott a természetnek,
Itt a szövetségnek
Végzetetlen tárában;
Ott teremtő Isten,
Itt atya, kit minden
Imád buzgó hálában.
2. Ámbár a mindenség
Téged nagy Istenség!
Hajlékba nem foghat,
Halandói elme,
Véges szív érzelme
Méltón nem imádkhat;

Menny, föld ezerei,
Lelkek seregei
Felséged csudálhatják;
De szent természeted
S tökéletességed
Ki nem prédikálhatják.

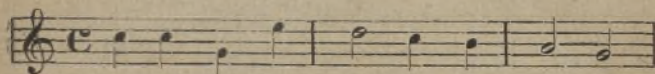
3. Ily véges voltunkban
Mégis egyházadban
Szolgákká méltattál
Minket halandókat,
S mint hű plántálókat
Szent szőlődbe híttál.
Miként prófétákat,
A régi frigy alatt
Küldé a szent városba'.
Kik által oktatód
Néped és dorgálód,
Ha nem járt útaidba'.

4. Im azért itt állunk
Isten! és szolgálunk
Néked hív érzetben;
Illess kenetteddel,
Erősíts lelkeddel
Hitben, szeretetben,
Melylyel apostolit
És új hirdetőit
Felkenté az új frigynek.
Fegyvert kötünk, Isten!
A bűn s véték ellen,
Fegyverét a szent hitnek.

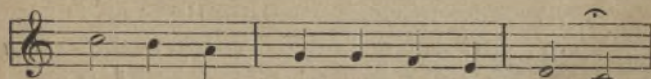
5. Segély buzgólkodni,
Segélj élni, halni
 Dicső országodért.
Viaskodj künn és benn.
Érettünk nagy Isten!
 Hív pásztoraidért.
Atyánk, buzdíts, kérünk,
Hogy míg sírba térünk,
 Harczoljunk a mennyekért;
Mert minket te híttál,
És szent munkát biztál
Ránk a hív s jó lelkekért.
-

HAD- ÉS INSÉGKORI ESEDEZÉS.

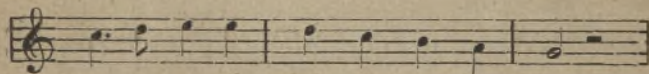
Isten a fő oltalom.

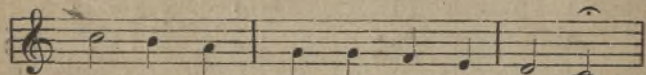
1. E-rős vá-runk ne-künk az Is-ten

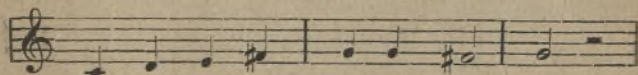
És pa - i - zunk el-len-ség el - len,

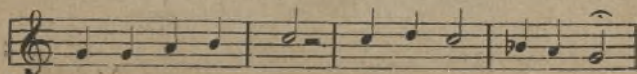
Meg-sza-ba-dít ve sze - de-lem - től,

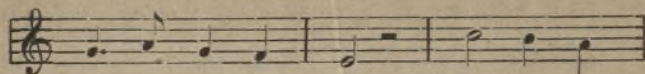
Me-lyek ránk jön-nek min-den - fe - lől:

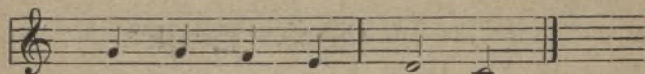
A mi ré - gi el-len - sé - günk

Támadt el-le - nünk. E-rő-vel, fegyverrel

És csa-lárd ság - gal, És min-den

nagy ha - tal - mas - ság - gal.

2. Nincsen nekünk semmi hatalmunk,
Melylyel néki ellene álljunk;
Viaskodik az Úr érettünk,
Kit az Isten bocsátott nekünk:
Ez az úr Jézus Krisztus — ő
Egy idvezítő,
A lelkek királya,
Isten szent fia,
Nála van a hívek diadalma.

3. Megáll az Istennek ígéje
És nem állhat senki ellene:
A nagy Isten vagyon mi velünk
És szent lelke lakozik bennünk;
Ha testünk majdan elenyész,
Ha javunk elvész,
Minden hirünk, nevünk,
Kincsünk s életünk:
A mennyország megmarad nekünk.

HAD ÉS INSÉG IDEJÉN.

Töredelem Isten dorgálásán.

„Súlyos csapás szállott.“

1. Az öldöklő fegyver s pusztító inség
Habjai közt nyögünk mennyei felség!
Szánd meg anyaföldünk vesztét úr Isten!
Fordítsd el a vérontó fegyvert innen!
Az áldott békesség
Rémitő ellenség
Kardjától elhervadott;
A had s kegyetlenség,
Mint terjedő tűz ég,
A veszély eláradott.
2. Miként régen pártos Izraeledre,
Midőn nem hajlott szent itéletedre,
Ismeretlen nyelven szóló ellenség
Támadt, s felfegyverkezett rá föld és ég:
Aképpen támasztál
Ellenünk és hoztál
Inséget s ellenséget, —
Haddal elfárasztál
És megostoroztál,
Mint pártos nemzetséget.

3. Megdorgáltál súlyos vessződdel Isten!
És megsanyargattál minket lelkünkben,
Szent ítéletednek tárgyává tettél,
És velünk ellenség által pereltél:
Előtted elmaúlnak
És porba borulnak
Minden földi fiaid;
Gyors záporként hullnak,
Midőn elindulnak
Büntetésre nyilaid.
4. Földünk népi sírnak s nyögnek úr Isten!
Gyász, félelem, jajszó hangzik künn és benn;
Dicsőséged szolgálai templomodban
Szolgálnak tenéked könnyhullatásban! —
Fogj fegyvert mellettünk,
És harczolj érettünk
S édes haza földünkért;
Üzd el ellenségünk,
Add meg békességünk,
Szánd meg az ártatlan vért!
-

BETEGSÉG IDEJÉN ESEDEZÉS.

Isten könyörüléseért.

1. Igaz látó szent úr Isten!
Halld meg az én szóm, —
Rajtam szegényen,
Könyörülj úr Isten!
Mert én csak benned bizom.
2. A te szent fogadásodért
Légy segítségemmel,
A halál ellen
Tarts meg kegyességgel,
Mert ígéretedért
Vár lelkelem reménységgel.
4. Ne szállj Atyám perbe velem
Szegény szolgálóddal,
Ne mutasd kezed
Kemény haragoddal,
Mert ha igazat vészsz,
Ki élhet jóvoltoddal?
4. Bizodalommal könyörgök,
Uram, hozzám láss!
Bágyadt lelkelemre
Szálljon vigasztalás;
Ne rejtse el színedet,
Mert nem segíthet más.

5. Sehol reményt nem találok,
Hozzád kiáltok:
Ha elhagysz uram!
Életben nem állok,
Nálad nélkül Atyám,
A koporsóba szálllok.
6. Hamar add meg, uram! tudnom
A te jó kedved,
Mert én csak benned
Bizom s vagyok híved.
Jelentsd meg énnékem,
Mit kíván kegyes szíved.
7. Dicsőséges szent nevedért
Szomorúságim
Enyhítsd, s szememről
Töröld el sirásim;
Én te híved vagyok,
Szánd meg könnyhullatásim!

Keservek idején Istenhez folyamodás.

1. Keseredett szívvel
Kiáltok az Istenhez,
A ki igen igaz
És irgalmas mindenhez,
Hozzá emelem szóm
S csak tőle várom jóm,
Nem megyek más Istenhez.

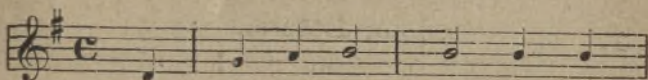
2. Szent szemei előtt
Kiöntöm az én lelkem;
Mely nyomorult sorsom,
Neki im megbeszélem;
Eleibe megyek,
Hogy tőle jót vegyek,
Mert ő orvoslóm nékem.
3. Úr Isten! mikor én
Mégfogyatkoztam vala;
Hogy a sok bú miatt
Szivem csaknem elhala:
Te kedvedbe vettél,
S én gyámolom lettél,
Mert benned bizom vala.
4. Lásd meg uram, most is
Ügyeimet mindentelől,
Mert csak alig vagyok,
Ki jóval vegyen elől:
Elfogyott örömem,
Te vagy segedelmem
Mind bal s mind jobb kéz felől.
5. Tehozzád kiáltok
Mint kegyelmes uramhoz,
Biztatom magam, hogy
Kezed segítségem hoz.
Te vagy idvességem
S lelki békességem,
Bízom csak jóvöltodhoz.

6. Isten halld meg szómat.
És végy ki inségemből.
Tekints kegyes szemmel
S tisztíts ki bűneimből,
Istenem, dicsérlek,
Míg e földön élek,
Örökké tiszta szívből.

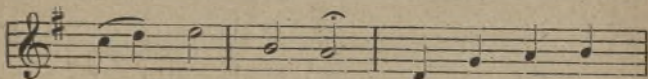
7. A te jóvoltodért
Mindenek hozzád térnek
Hálát adván néked,
Kegyelmet tőled kérnek
Jótéteményedért
S kegyelmességedért
Felségednek örülnek.

VI.

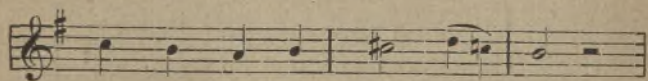
Különféle csapások idején.

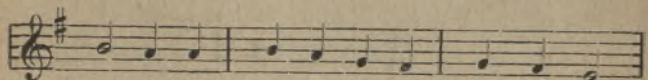
1. Sú - lyos csa - pás szál - lott úr

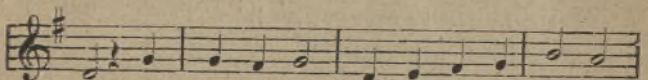
Is - ten re - ánk, Ily nagy in - sé -

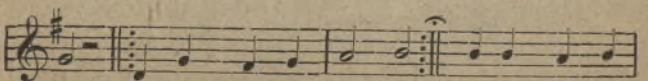
günk - ben szánj meg szent A - tyánk!

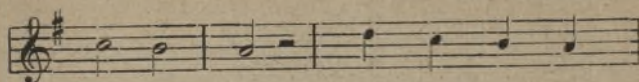
Meg - ne - he - zült az i - dő fe - jünk fe -

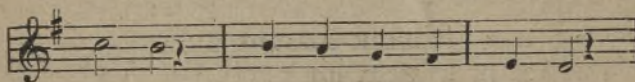
lett, gond s ag - gódás szivünkben el - ter - je -

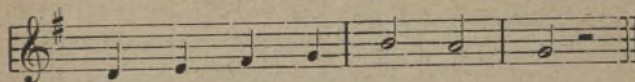
dett. Lám mely gyarlók vagyunk, E csapásnak
Csaknem le - ros - ka - dunk,

sú-lyá - tól. Ti - éd a ha-

ta - lom, Szálljon ránk ir - ga - lom

Szi - ved - nek jó - sá - gá - tól!

2. Az embernek gyarló s véges értelme,
 Útaid nem érti halandó elme,
 Ámbár igazság hatalmad kormánya,
 S boldogító akaratod iránya;
 S bár mi megrettentünk,
 Te őrt állsz felettünk,
 Védve inség árjától.
 Tiéd a hatalom,
 Szálljon ránk irgalom
 Szivednek jóságától!
3. A termés kegyelmed bizonyága,
 A megváltás szerelmed nagy munkája.
 Hányszor tévedtünk el igaz útakról!
 S hányszor győztél meg már nagy irgalmad-
 Bár béborul az ég! [ról!
 Napfény derül fel még!

Te nem hagysz el bennünket,
Mert atyánk vagy nekünk,
Oh kegyes Istenünk,
Szánd meg ez inségünket!

4. Miért zugolódnánk sorsunk önkényén?
Ha járunk a szent hit tiszta ösvényén,
Ha hiszünk s remélünk Isten tebenned,
Ki a hitet szivünkbe csepegtetted.
Hallj meg azért minket,
Szánd meg inséginket,
Szálljon reánk kegyelmed:
Mert mi gyarlók vagyunk,
Csaknem leroskadunk,
Ha nem tart meg szerelmed.
-

VII.

Hála áldásos eső után.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Hála, hála nagy nevednek
Menny, föld erős Istene!
Téged áldunk, magasztalunk,
Hitreményünk mindene,
Mert imánk meghallgattad,
Földjeink megáztattad
Az ég enyhe harmatával,
Kegyelmed gazdagságával . . .
2. Buslakodtunk, csüggedtünk
Az aszály-csapás miatt,
Mely hervasztva dult mezőnkön,
Félve: mindent learat . . .
Imánk félve rebegett,
Sóhajtoztuk nevedet:
„Jó Istenünk! oh légy velünk,
Ha nem segítsz, mi elveszünk!“ . . .
3. Ah, mily gyöngé, mily erőtlen
A mi gyermeki hitünk,
A legkisebb vész, viharra
Kishitüleg csüggedünk!
Pedig, hol a veszély nagy,
Te ott legközelebb vagy!
Szólsz viharnak és veszélynek
S kártétlenül elenyésznek.

4. Hála, hála nagy nevednek
Menny, föld erős Istene,
Téged áldunk, magasztalunk,
Hitreményünk mindene,
Mert imánk meghallgattad,
Földjeink megáztattad
Az ég enyhe harmatával
Kegyelmed gazdagságával!...

Áldás bőv termésért.

„Dicsérünk téged Isten.“

1. Jőjjetek keresztények!
Minden rendű hív népek!
Hozzatok áldozatot,
Szent s buzgó indulatot,
Mondjátok az Istennek:
Legyen áldás nevének!
2. Oh áldások Istene!
Éltünk java s mindene!
Jóságod s hatalmad nagy,
Mindenekben áldott vagy,
Áldott vagy az egekben,
Áldott a természetben!
3. Mert szentséges lábaid
Nyoma hoz kövérséget,
Mindenható újjaid
Hintezik a bőséget.
Kegyelemmel tekintesz
S a földre áldást hintesz.

4. Lám a földet illeted
S nyitja kincses kebelét;
Hasznos esővel hinted,
S újítod levegőjét.
Állatok lelkesülnek,
Mezők megékesülnek.
5. A hegyek gazdagulnak,
Az erdők bezöldülnek:
Emberek megvidulnak,
S háladással örülnek;
Élőfák virágoznak,
Földnek bőv áldást hoznak.
6. Oh nagy Isten! áldassál,
Tőlünk magasztaltassál,
Áldásodat bővítsed,
Hazánkat védelmezzed;
Áldjad' meg életünket,
Boldogítsad lelkünket.

Tavaszi öröm- és hálaérzet.

„Dicsőült helyeken.“

1. Új életre serkent
Előttünk a szép természet,
Felvidulni kezdett
Dél, napkelet és ényészet
Kiesek a földnek határi,
Illatoznak az úr oltári,
Teremtményi áldoznak néki.

2. Az úr lelke fuvalt
A völgyekre és mezőkre,
Éltető harmat hull
A halmokra s hegytetőkre.
Elevenít minden szép napfény.
Innepet ül minden teremtmény,
Keblünket tölti kedves remény.
- 3 Látjuk mindenfelé
Az Istennek új áldásit,
Halljuk körülöttünk
A madarak víg hangzásit.
Terjed a virágok illatja,
Sziveinket szent öröm hatja.
Áldassék a mindenség atyja!
4. Virágos köntösbe
Halmok, mezők felöltöztek,
Növények újulnak,
Langyos szellő lebeg köztek.
Minden fű, élőfa és állat,
Hirdeti az örök jóságot,
Mely mindent újít és általhat.
5. Újulást, életet,
Gyönyört látunk mindenfelől,
Szép e nagy világnak
Alkotmánya kívül, belől.
Isten van, im tisztán látjátok!
Így szól a mindenség hozzátok:
Teremtmények Istent áldjátok!

6. Imádunk szent Isten!
Oh szép kikeletnek atyja!
Kitől alkottatott
A föld s egek boltozatja.
Bár egészen szivek lehetnénk!
Így legtisztább hálát vihetnénk
Hozzád, s méltóbban dicsérhetnénk.
-

VIII.

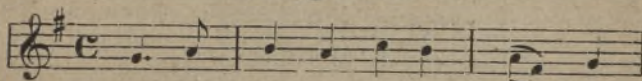
Új házaspárokért esedezés.

„Mint a szép hűves patakra.“

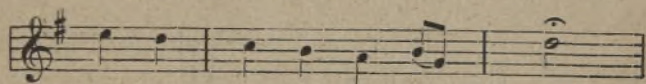
1. Te vagy Isten! a szeretet;
Élet s öröm kútfeje,
Első intést létel s élet
Szerelmed által veve.
A napok fénykörében,
E világ rendszerében
Szereteted indíta el
Minden valót ékes renddel.
2. Összehangzó alkotmánya
Az egésznek alatt s fönn,
Égi testek ragyogványa,
Fűszál s téreg e földön:
Bölcsen összekapcsolva,
Egymást védve s pártolva
Állnak ékes rendezetben,
A kölcsönös szeretetben.
3. Házastársak örömtelven
Élnek, mint egy édenben,
Isten által megszentelve
Egymás hív szerelmében
Élet éled mindenben,
Hol szeretet van jelen,
S e föld menyországgá válik
Hol két szívben hűség lakik.

4. Im ilyen párt mutatunk bé
Néked szívek Istene!
A te jó lelked lehellé
E szent érzést szívökbe.
Szeretetet, hívséget
Adj nekik, melynek véget
Ne vessen bármily hatalom
E földön, csak a sírhalom.
5. S minthogy ott van boldog élet,
Hol szent erkölcs tündököl,
Mint éltető napfény, melyet
Köd s fergeteg el nem öl,
Mint Istentől lett kötés,
S nem emberi színlelés:
Engedd e frigy maradandó,
Erkölcshen legyen állandó.
6. Koronázd hív pályájokat
Lelki s testi áldással,
Éltesd őket s magzatjokat
Hosszas boldog napokkal.
Ha szerelmök frigyének
E testben véget vetnek
Az esztendő, lelkök legyen
Az Istennek kegyelmében.
-

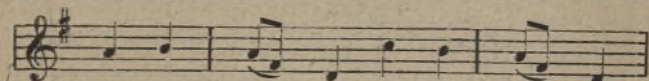
IX.

Esedezés a király életeért s boldog
országáért.

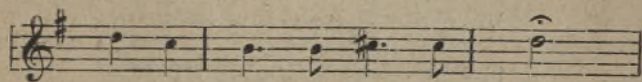
1. Száll-jon ál-dás rád az ég - ből

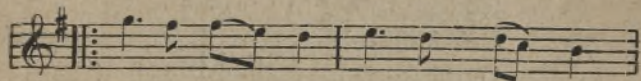
Föl-di fel-ség, fej - del - münk!

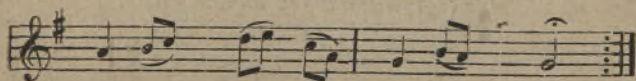
Is-ten a menny fénykö - ré - ből

Halld meg, mit ki - ván keb - lünk!

Ma-gas trón-ján kör-nyül - vé-vén,
Bol-do - gít - va, bol-dog lé-vén,

Véd-jed őt szent ke-zed - del,
Fej-del - münk ke-gyel-med - del.

2. Áldásodat mérték nélkül
Szórjad rá és házára,
Angyalodat életvédül
Küldd ki minden útjára.
Igazságot, vallást, törvényt,
Úgy mint szíve érzi azt,
Hagyd ragyogni, mint örök fényt,
S virágozni, mint tavaszt.
 3. Pálmát fűzz szent homlokára,
Üzz el vizályt s viadalt,
Hasson messze fénysugára,
S védjed, mint békeangyalt,
Ha háboru fergetege
Zúg, legyen ő tiszta nap,
Kitől földi népek ege,
Vész közt vezér-sugárt kap.
 4. Csend és béke fogjon kezét
Ott, hol bírja pálczáját,
Köz szeretet, hív érzet
Erősítsék szent trónját.
Oldhatatlan, sérthetetlen
Frigyben együtt megálljunk.
Isten! áldott védelmedben
Tartsd meg a mi királyunk.
-

Hazáért és királyért.

„Dicsérünk téged Isten.“

1. Téged Isten! dicsérünk.
Téged szent úrnak vallunk,
Mi atyánknak ismerünk,
Téged felmagasztalunk,
Te vagy néped istene,
Reménysége s mindene.

2. A koronás fejeknek
Tőled van ékessége;
A győző vitézeknek
Általad dicsősége.
Tőled van a vitézség,
Győzelem és békesség.

3. Mennyből alá tekintesz
E földre hatalmaddal,
És a népeknek intesz
Országoló jobboldal:
Legottan megbékélnek
S békében együtt élnek.

4. Az igazság fegyvere
Általad győzedelmes;
Háboruság tengere,
Mely káros és veszélyes,
Hatalmad intésére
Leszáll csendes helyére.

5. Isten! édes hazánkat
 Álld meg s jó királyunkat,
 Lelkesítsd vitézeit,
 Oktassad vezéreit,
 Boldogítsad népeit,
 Építsed országait.

6. Adj nekünk békességet,
 Országunknak bővséget,
 Egészséget testünknek,
 Csendességet lelkünknek,
 Hitet és reménységet,
 S házadnak dicsőséget.

Koronázáskor.

„Erős várunk nekünk az Isten.“

1. Országol az Isten felettünk,
 Mint mennyben legfőbb fejedelmünk,
 Ő rendez földi országokat,
 Királyokat ad s koronákat;
 E világi nagy hatalmak
 Általa állnak
 Erőben békében,
 Győzedelemben,
 Nemzetek előtt méltóságban.
2. Jobbod győzhetlen hatalmával
 Ékesítéd fel koronával
 Dicsőséges úr! királyunkat,

Hogy birná szép magyar hazánkat
Törvénynyel, igazsággal.
Kegyelmességgel;
Védné fegyverével,
És hatalmával
Országunkat, szabadságunkat.

3. Ihlesd úr Isten! királyunkat,
Választott koronás urunkat,
Erőddel és dicsőséggel,
Mérhetetlen bölcsességgel.
Erős legyen erőd által,
És győzhetetlen,
Dicsőséggel nagy,
És bölcsességgel,
Birja népét, mint földi felség.
4. Országlása érjen sok időt,
Mint atyját tisztelje népe őt,
Ha ellenség támad ellene,
Seregek ura! légy te vele.
Fegyverének adj diadalt,
Népének erőt,
Koronájának fényt,
S végre mennyekben
Koronázd halhatatlansággal.
-

Király végtiszteletére.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Határt rendelt az úr Isten
Magasságnak, mélységnek,
Végórát tett ez életben
Minden földi felségnek;
Sírba szállnak fejedelmek,
Ámbár földi istenek,
Kik hallván az Úr szent szavát,
Leteszik testök sátorát.

2. Szól az Úr az embereknek:
Porok porba térjeteek,
Kik kezdetet élteteknek
Asszony által vettetek:
S a koronák eltűnnek,
Királyságok megszűnnek:
De te megállsz örök Isten!
E sors nem hat hozzád ott fenn.

3. Elvégezte nagy pályáját
Imé dicső királyunk,
És letette koronáját,
Melyet viselt mint urunk:
Mint az égi fényes nap,
Melytől minden éltet kap,
Áldást hintvén nagy útjára,
Siet esti szállására.

4. Hallván szódat örök Isten:
Kit királyok imádnak,
Hozzád készült lelke innen
Hív koronás szolgádnak;
Aldást hintvén népére
Eljutott vég estvére,
Remélve szelid lelkében
Idvességet az egekben.
5. Isten, ki királyok szívét
Szent kezedben hordozod,
E hazát és békességét
Intézed s igazgatod:
Áldott légy a jóságért,
A béke olaj-ágért
Melylyel minket koronáztál,
S kegyes uralkodót adtál
6. Isten! vedd már szent kezedbe
Lelkét hazánk atyjának,
Engedj a sír kebelébe,
Békét áldott porának.
Dicső emlékezete
Legyen hálás érzete
Minden haza-gyermekének,
Kit szárnyai fedezének.
-

X.

Hitben állandóságért.

„Vigyázz értem Úr Isten“

1. Tekints reánk úr Isten!
Ne hagyj minket elvesznünk,
Vigasztalj meg minket
A te szent igéddelel.
Lelkünk eledelével.
2. Rajtunk van oh úr Isten!
A súlyos kedvetlenség;
Ha te nem léssz nekünk
Mennyei segítség
Nem lesz köztünk békesség.
3. Ámbár minket úr Isten!
Próbálgatsz bűneinkért;
De ne vedd el tőlünk
A te szent igédet.
Vigasztald meg szívünket
4. Rendelj nekünk úr Isten!
Értelmes oktatókat,
Adj minékünk igaz
Lelki pásztorokat
És józan tanítókat.

5. Ihlesd őket úr Isten!
Szentelő hatalmaddal,
Igazgassad őket
Mennyből tanácsoddal,
Erősítsed jobboldal.
6. Hogy tégedet úr Isten!
Meváltó szent fiaddal,
Hirdessenek nekünk
Lelki bátorsággal,
És tiszta igazsággal.
7. Tarts meg minket úr Isten!
Sok lelki próbáinkban,
Légy segédül nekünk
Minden szent munkánkban,
Hitünk megtartásában.
8. Lelked által úr Isten!
Épüljön a te néped,
Nevedekjék itten
Szent gyülekezeted,
Szenteltessék nagy neved!

Vallástétel a hitről.

1. Az egy Istent szívből hiszszük
Lenni nekünk teremtőknek,
Mindenben segedelmünknek,
Irgalmas gondviselőnknek.
2. Jézus Krisztus mi megváltónk,
A bűntől megszabadítónk,
Példájával útmutatónk,
Az úr Istennél szószólónk.
3. A szent lélek mi tanítónk,
Idvességre igazgatónk,
Bánatinkban vigasztalónk,
Lelkünkben is megújítónk.
4. Szent írás tanít e hitre,
És a boldog reménységre,
A lelki szép békességre,
Istenbeli nagy örömré
5. A ki akar idvezülni,
Szent hitet kell megtartani,
Életét kell ahoz szabni,
S gyümölcsét is mutogatni.
6. A ki akar idvezülni,
Életterhét fel kell venni,
Krisztus nyomdokát követni,
Sors csapásit elszenvetni.

7. Ilyen hit teszen kegyessé,
 Úr Isten előtt kedvessé,
 Lelkünkben békességessé,
 Menyországban örökössé.
8. E hit kiben uralkodik,
 A bűn ellen tusakodik,
 Minden jóra igyekezik,
 Szent dolgokat cselekeszik.
9. Mindennek kell igaz hitben
 Megmaradni életében,
 Atyafiú-szeretben.
 Hogy legyen Isten kedvében.
10. Istennek legyen tisztesség
 Mindörökké és dicsőség,
 Ő tőle nekünk békesség,
 S a mennyországban idvesség

KONFIRMÁCZIÓKOR.

Esedezés hitben erősödésért.

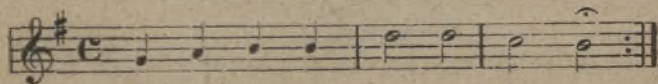
„Mint a szép hűves patakra.“

1. Szent Istenem! tekints reám
 Az egeből kegyesen,
 Hozzád kiált fel szívem, szám,
 Hallgass meg kegyelmesen.
 Ime! elődbe megyek,
 Hogy rólad vallást tegyek,
 Egy Istenem, egy reményem!
 Kit a minden hirdet nékem.

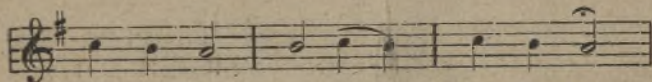
2. Adj énnékem tehetséget,
Hogy Jézusban hihessek,
Néki hívséget szivemben
Örökre ígérhessek;
Szent vallását éltemmel
S jó cselekedetemmel
Mutassam meg, hogy szeretem,
Ez buzgó igyekezetem.
 3. Szent lelked hát vezéreljen,
Hogy útaban járhaszak;
Ha tántorog, felemeljen,
Hogy híved maradhassak.
A bűn meg ne győzhessen,
Szívem tiszta lehessen:
Mert boldog csak így lehetek.
S mennyországba így mehetek.
 4. Ha indulatim magvai
Keblemben kicsiráznak,
Ha szívem kívánságai
Törvényeddel csatáznak:
Szenteld meg oh! szívemet
Lelkemet s érzetemet,
Hogy megálljak szent hitemben
S koronázz meg az egekben.
-

KONFIRMÁCZIÓKOR.

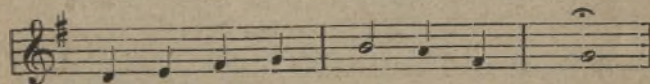
Keresztény hit főágazati.

1. Hi-szek val-lok én egy Is - tent,
Ki ma - gá-tól va - ló és szent,

Ki-nek ne - ve a - tyá, Is - ten,

Ha-son - ló több hoz - zá nin - csen.

2. Ő teremtette az eget, Csel. 4: 24.
Tengert, földet, mindeneket. — Ugyanott.
Társ nélkül, és csak egyedül Esa 44: 24.
Királyi szent székében ül. Jel. 5: 13.
3. Hiszem az ember úr Jézust, 1. Tim. 2:5.
És nem ismerek más Krisztust, 1. Kor. 1:23.
Mint ki földön élt, szenvedett, Luk. 2:9; 24: 26
Keresztre felfeszítettetett. — 1. Kor. 2: 2.
4. Ki Istennek fia lévén, — Luk. 1: 32.
Váltság munkáját felvén, 1. Kor. 1: 30.
E világ bűnéért megholt, Róm. 4: 25.
Nóha szent és ártatlan volt. 1. Pét. 2: 22.

5. Ezért Isten őt felvette, Fil. 2: 9.
Lelkiekben úrrá tette, Eféz. 1: 22.
Megparancsolta, hogy minden Ján. 5: 23.
Néki tiszteletet tegyen — Fil. 2: 10, 11.
6. Én is ez úr Jézust vallom, Csel. 2: 36.
Világ előtt nem tagadom; Mát. 10: 32, 33.
Holtig e Jézusban bízom, Ján. 6: 68, 69.
Tudom, meg nem csalatkozom Róm. 5: 5.
7. Mert az Isten szent lelkével, Róm. 8: 26.
Jóra vezérl kegyelmével; Ján. 16: 13.
Haláltól semmit nem félek, Róm. 8: 1, 2.
Mert örök éltet remélek. Róm. 6: 23.
8. Szent úr Isten! segélj minket, Mát. 4: 10.
Neveljed gyenge hitünket; 2. Pét. 3: 18.
Adjad, ezeket hihessük, Ján. 12: 36, 44.
S a koronát elnyerhessük. Jel. 2: 10.

Isten szent ígéje ereje.

1. Jó úr Isten! tekints hozzánk,
Magas mennyből nézz mireánk
És könyörülj te népeden,
Nyomorult keresztényiden:
Mert elfogytak a te szentid,
Meglankadott a szeretet
Az emberek fiai közt.

2. Azért szólasz így úr Isten:
Feltámadnom szükség nekem,
Hogy megromtsam szerzéseket,
Megszabadítsam népemet;
Mert láttam nyomoruságát,
Hallottam fohászkodását,
Megtekintem ohajtását.
3. Nem hagyom az én nevemet,
Eloltatni szent igémet;
De megtartom én házamban,
És választott templomomban,
Hogy megszentelje szentimet,
Gerjessze nekik szíveket,
Biztassa az ő lelkeket.
4. Az Istennek szent igéje
Tiszta, minden ő beszéde,
Mint a próbáltatott ezüst,
Hétszer megöntetett ezüst:
Mert ennek az ő ereje
Vagyon a kísértetekbe',
Keresztnek viselésibe'.
5. Te vagy úr Isten oltalmok,
Hatalmas erős gyámolok
A te hív tanítóidnak,
Szőlődben plántálóidnak.
Te vagy őrzője népednek,
És oltalma híveidnek,
Paizsa te szent igédnek.

6. Térítsd meg azért azokat,
Fogd meg igyekezeteket,
Kik gyakorta azt kiáltják,
Bátorsággal nekünk mondják:
Nincsen Istentek titeknek,
El kell majdan mind vesznetek,
Ki oltalmaz meg titeket?

7. Azért neked mi most adunk
Nagy hálákat és azt mondjuk:
Dicsértessél oh nagy Isten,
Szent fiad által mennyégben!
Vigasztalj meg szent lelkeddel,
Nekünk édes biztatónkkal,
Örökké nagy dicsőségben.

(II. János király kedvelt éneke.)

XII.

Utazók éneke.

„Mint a szép hűves patakra.“

1. Istenem! a te nevedben
Kezdem felvett útamot,
Mint egy vándor, védelmedben
Vetvén bizodalمامat.
Rád bizom életemet,
Kedvesim s mindenemet:
Segélj feltett szándékomban,
Légy vezérem járásomban.
2. Ne vigy Atyám kísértetbe
Útazásom folytában,
Véletlen s káros esetben
Jó szándékom céljában;
Útmutatóm légy nékem;
Nappal kegyes vezérem.
Oltalmazd az éjszakában,
Fáradt testem nyugvásában.
3. Mint régen szent szolgálókkal
Minden útazásokban
Velek voltál s hatalmaddal
Őrzéd bujdosásokban:
Őrizz Atyám engem is,
Tégy kegyelmet velem is,
Oltalmazd édes hazámat,
És elhagyott rokonimat.

4. Segélj, hogy felvett útam
Boldogul elvégezzem,
S előttem levő célomat
Tévén, hasznát érezzem.
Szent neved áldásával
És magasztalásával
Térjek vissza kedvesimhez,
Kiket kegyességed fedez.
5. Minthogy pedig e világon
Csak utazás életem,
Miglen e halandóságon
Majdan által-tétetem:
Hogy ne fussak hiába',
A mennyei hazába
Kérlek vigy végre engemet,
Megadván idvességemet.
-

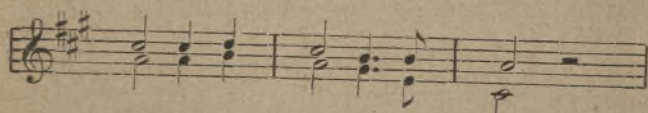
XIII.

Őszi úrvacsora-osztás vasárnapjára.

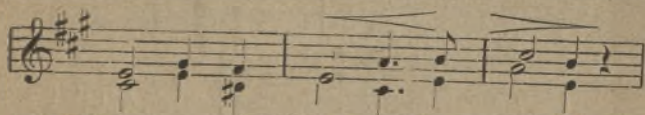
Lassan.

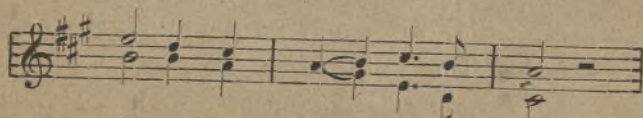
1. Nap-su-gár-nak fé-nye öm - lik

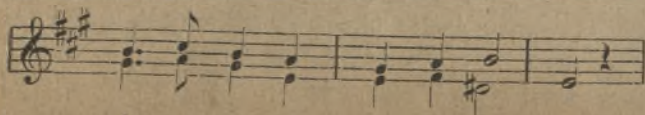
Té-li táj - ra él - te - tön;

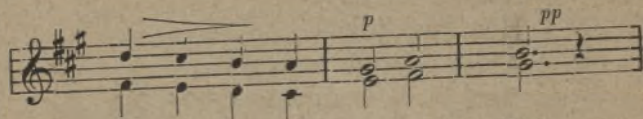
Fagy meg-ol - vad; száz vi - rág nyit;

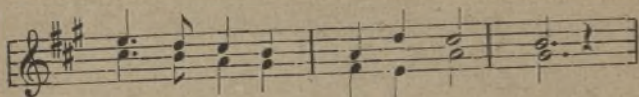
É-let kél völ-gyön te - tön...

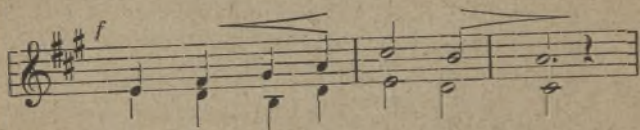
És a völgyön és a hán...

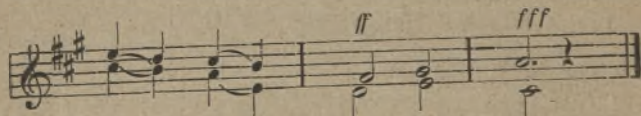
Szent ne-ved-ről szól a dal;

Kéj-ben úszva száll te hoz - zád

Min-den szív i - má - i - val:

A - tyánk, Is - te - nünk!

2. Nyári napnak izzó fényét
 Áldó harmat váltja föl;
 Dús kalász reng a határon,
 Meghajolva terhitől . . .
 És ha jó a felhő vésze
 S még se zúdul mind reánk:
 Áldva, óva csak te éltetsz,
 Hozzád szálljon hő imánk,
 Atyánk, Istenünk!

3. Fáradalmink szép gyümölcsét
 Hálatalten szedve le,
 Hőn imádjuk azt, ki adta;
 Áldva, áldva szent neve!
 Mert ha voltunk néha jók is,
 Százszor annyit vétkezénk;
 Mégis tőled büntetésnél
 Százszor több áldást nyerénk...
 Atyánk, Istenünk!

4. Telve csűrünk, telve kamránk,
 De szívünk is telve van:
 Bizalomra, hitre ébredt,
 Hálás dobbanásiban.
 Tél fagyára, sír ölére
 Bizva nézünk, jó Atyánk:
 Hisszük, hogy itt új tavasz nyit;
 Ott örök lét vár miránk...
 Tőled Istenünk!

XIV.

A háromszázados ünnepélyre készült
hymnus.

„Szeret, imád, magasztal.“

1. Szent öröm-érzésre gyúl
Isten! e Ház népe,
Emlékünkbe felvonul
Három század képe.
A mi benne szép és jó:
Lelked fényírása;
S a mi bús, az oktató:
Bölcs kezed vonása.
2. Szent családdá avatál
Népeid sorából,
Fiuságra kihozál
Szolgálat házából.
Lobogónknak jelszava
Volt a Hitszabadság,
Szellemünknek fő-java:
A tisztább Igazság.
3. Isten Egy igaz Való,
Oszthatatlan Egység,
Nincs hozzá több hasonló
Imádandó Felség:

Mint örök tűz élt szívünk
Mélyében az eszme,
S hogy vallhatjuk: ez hitünk
Drágán nyert győzelme.

4. Krisztus lelke nevelé
Hitünk előfáját
Szent vérrel oltá belé
Nemes erkölcs ágát,
Meváltónknak őt hívők,
Vallván ember-létét;
S e hitünkért szenvedők
Világ gyűlölését.

5. Im, egünkről oszlik szét
A nagy átok súlya,
Mely testvérek életét
Sorvasztólag dúlja.
Hitkülönbség a kiket
Egymástól elzára,
Egygyé fűzi szíveket
Szeretet varázsa.

5. Védd Atyánk! erős karral
A fejlő virágot,
Biztatót egy szebb korrál:
A hitszabadságot.
Saját győződés legyen
Hitünk szirtalapja,
S világot rá ömleszzen
A tudomány napja.

7. Isten áldd meg a Hazát
Tiszta lelki fénynyel,
Áldd meg Egyhivők Házát
Áldozó erénynyel. —
„Balsors a kit régen tép:
Hozz rá vig esztendőt;
M megbühödte már e nép
A multat s jövőndöt.“
-

**Dávid Ferencz emlékünnepeére
készült hymnus.**

„Erős várunk nekünk az Isten.“

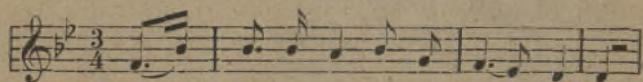
1. Áldott az úr, a mi Istenünk
Őt imádja kicsiny seregünk;
Mert hatalma és dicsősége
Kiterjed a nagy mindenségre.
Minden áldás tőle száll ránk;
Ő édes atyánk,
Jó és balsors között,
Élet-halálban:
Bizodalmunk csakis benne van:
2. Megállt hitünk az egy Istenről,
Bár jött veszély ránk mindenfelől.
Erős a nép, ha Isten vele;
Diadalmas a hit ereje.

Nem árt fegyver, börtön, halál:
Szebb jövőt talál
Az üldözött egyház . . .
És hálát adva
Az Urat szívből magasztalja.

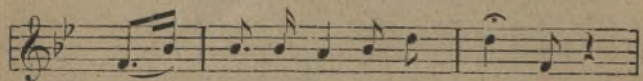
3. Egy Istenünk, egy magyar hazánk!
Áldd meg e hont Isten, jó atyánk!
Itt nyertük a szent örökséget:
Hirdetni az „Istenegységet“,
Itt hazánkban, bércz ölében,
A nép szívében
Vert gyökeret hitünk.
Szent e föld nekünk;
Oh áldd meg hazánk, jó Istenünk!
-

XV.

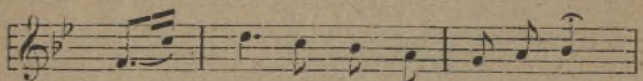
Bérekesztő magasztalások.

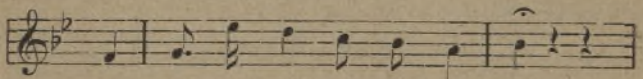
Le - gyen bé-ke ál-dott Is - ten!

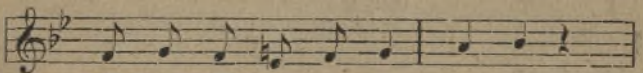
Te - tő-led e szent te-rem ben

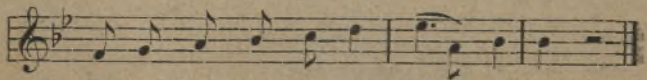
Ne - ved-nek ö - rök di-csé ret.

A hí vek közt e-gyes ér - zet,

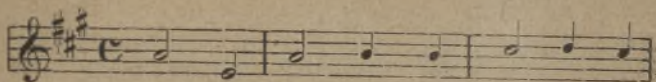

Szent hitünk-nek é - kes - sé - ge,

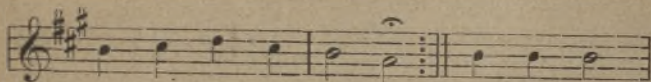

Szivünk er-köl - csi ép - sé - ge

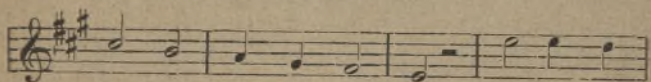
„Dicsőült helyeken.“

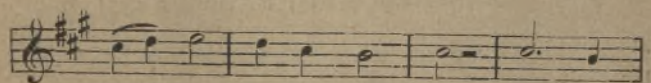
Di - cső - ség Is - ten - nek! E vi -
Há - la nagy ne - vé - nek, Bé - kes -

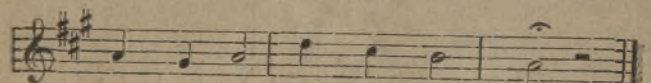
lág al - ko - tó - já - nak, Melyben min -
ség szent haj - lé - ká - nak,

ket most meghallga - tott. Szent beszé -

dé - vel fel - buz - dí - tott, Lé - gyen

fel - sé - ge min - dég ál - dott!

Más bérekesztő.

A királyi székben
Ülőnek,
És a báránynak,
Áldás és tisztesség
Dicsőség,
És hatalom
Örökkön örökké!

Dicsőség Istennek!

Énekek lajstroma.

	Lap
Adjunk hálát mindnyájan	5
Adjunk hálát a mindenhatónak	23
Adjunk hálákat	53
Áldott Isten életemnek	35
Áldott Isten napjainknak	41
Áldott Izraelnek ura	70
Áldott az úr, oh legyen áldott	107
Áldott az úr, a mi Istenünk	188
Áldjad én lelkem	38
Az egy Istent szívből hiszszük	174
A kereszténységben \	68
A királyi székben	192
A Pünköstnek jeles napján	124
Az esztendők eljönnek, elenyésznek	86
Az öldöklő fegyver s pusztító inség	149
Az Istent imádjuk	144
Az éjjelnek setésége	36
Az idő sebes szárnyakkal	44
Békességnek fejedelme	136
Bethlehemben születék	78
Bölcs teremő, szent úr Isten	120
Bűneimnek mély örvényében ülök	56
Csak te benned örök Isten	33
Csudálandók úr Isten	117
Csudálandó nagy Isten	42
Dicsérvétek az urat	18
Dicsérlek téged én édes Istenem	28
Dicsérünk téged úr Jézus	126

	La
Dicsőitünk és tisztelünk.. .. .	84
Dicsőség neked egy Isten	111
Dicsőséges úr Isten	10
Dicsőséges Isten	90
Dicsőség Istennek, egy örök teremtőnek ..	75
Dicsőség Istennek	191
Dicsőség a teremtőnek	49
Dicsőült helyeken	17
Drága dolog az úr Istent dicsérni	34
Élet s halál bírása	102
Erős várunk nekünk az Isten	147
E szent napon örvendezzünk	14
Felségesek műveid	26
Fénylik a nap fényességgel	103
Gondviselő szent Istenünk	134
Gyászba borult a természet	100
Hálával, vigágban	140
Hálaadásunkban	30
Hálát most adjunk	74
Hála, hála nagy nevednek	155
Hallgassuk figyelmetesen	95
Halhatatlan teremtő	88
Halomra gyült vétkeimnek	62
Hajnal mosolyg	105
Határt rendelt az úr Isten	170
Hiszek, vallok én egy Istent.. .. .	177
Igazlító szent úr Isten	151
Im az áldott nap feljövén	40
Irgalmas légyen	45
Istentől megáldott hívek	71
Istent tiszteljétek	80
Istenem a te nevedben	181
Isten szent házába bémegegyek	1
Jer, mindnyájan örüljünk	83
Jézus, hitünk kösziklája	115
Ió úr Isten, tekints hozzánk	178

	Lap
Jöjjetek keresztények	159
Kegyés és szívemelő	122
Keresztények buzgó serge	125
Keseredett szívvel	152
Krisztus ma feltámadá	106
Krisztus mennybe felmene	114
Könyörülj úr Isten	59
Legyen kedves az áldozat	4
Legyen béke áldott Isten	190
Menjete el békességgel	137
Mindenható fő valóság	20
Mindenható Isten	21
Mi Atyánk! kit fenn ragyogó magasság	47
Nagy Isten! kit bé nem fognak	142
Napsugárnak fénye ömlik	183
Oh mennyei kegyes Atyánk!	54
Oh Isten! ki a törődött	98
Oh egyetlen egy Istenség	15
Országol az Isten felettünk	168
Örök Isten! kinek esztendőök	93
Öröm s hálaénekek	91
Örvendezzünk örömmünkben	13
Pünkösd napja betelvén	119
Reménykedő szívvel	96
Szálljon áldás rád az égből	165
Szent vagy Isten, szent vagy	127
Szent örömmérsékek	110
Szent örömmérsésre gyűl	186
Szent színed előtt állunk	25
Szent Istenem, tekints reám	175
Szeret, imád, magasztal	130
Súlyos csapás szállott úr Isten reánk	155
Te benned szent Atyám	51
Téged illet úr Isten	11
Téged Isten dicsérünk	167
Tekints reánk úr Isten	172

	Lap
Te vagy Isten a szeretet	163
Téged várlak én Istenem	65
Teremtő nagy Isten	2
Uj életre serkent	160
Uram bizvást könyörgök	57
Úr Istennek szent fia	73
Úr Isten! kész az én szívem	1
Úr Isten! irgalmazz nekünk	63
Uram templomodba gyültünk	2
Uram, tehozzád kiáltunk	4
Világok teremtője	76
Világosság szent Atyja	3
Vidám szívvel, víg zengéssel	7
Vigyázz értem úr isten!.. .. .	48

